

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 59

22. února 2016

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2016/C 068/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2016/C 068/02 Věc C-454/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgie) – Proximus SA, dříve Belgacom SA v. Commune d'Etterbeek „Řízení o předběžné otázce — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/20/ES — Články 12 a 13 — Správní poplatky — Poplatek za práva na instalování zařízení — Oblast působnosti — Právní předpisy obce — Poplatek z antén pro mobilní telekomunikace“ 2

2016/C 068/03 Věc C-517/13: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Namur – Belgie) – Proximus SA, dříve Belgacom SA, která do řízení vstoupila na místo původní žalobkyně Belgacom Mobile SA v. Province de Namur „Řízení o předběžné otázce — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 97/13/ES — Články 4 a 11 — Směrnice 2002/20/ES — Článek 6 — Podmínky, které mohou být spojeny s obecným oprávněním a s právy na užívání rádiových frekvencí a čísel, a zvláštní povinnosti — Článek 13 — Poplatek za práva na instalování zařízení — Oblast působnosti — Právní předpisy provincie — Poplatek ze stožárů nebo zařízení pro vysílání a příjem v rámci sítě mobilních telekomunikací“ 3

2016/C 068/04	Spojené věci C-25/14 a C-26/14: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) v. Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) a další (C-25/14), a Beaudout Père et Fils SARL v. Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire – CFDT a další (C-26/14) „Řízení o předběžné otázce — Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace — Povinnost transparentnosti — Použitelnost této povinnosti — Celostátní kolektivní smlouvy — Systém doplňkového sociálního zabezpečení k obecnému systému — Určení pojišťovacího subjektu, který je pověřen správou tohoto systému, sociálními partnery — Rozšíření tohoto systému na všechny zaměstnance a zaměstnavatele v dotčeném odvětví na základě ministerské vyhlášky — Časové omezení účinků rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce“ ..	3
2016/C 068/05	Spojené věci C-132/14 až C-136/14: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2015 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Nařízení (EU) č. 1385/2013 — Směrnice 2013/62/EU — Směrnice 2013/64/EU — Právní základ — Článek 349 SFEU — Nejvzdálenější regiony Evropské unie — Změna statusu Mayotte vůči Evropské unii“	4
2016/C 068/06	Věc C-157/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Neptune Distribution SNC v. Ministre de l'Économie et des Finances „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Směrnice 2009/54/ES — Článek 11 odst. 1 a čl. 16 Listiny základních práv Evropské unie — Ochrana spotřebitele — Výživová a zdravotní tvrzení — Přírodní minerální vody — Obsah sodíku nebo soli — Výpočet — Chlorid sodný (jedlá sůl) nebo celkové množství sodíku — Svoboda projevu a informací — Svoboda podnikání“	5
2016/C 068/07	Věc C-180/14: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 23. prosince 2015 – Evropská komise v. Řecká republika „Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Denní doba odpočinku — Týdenní doba odpočinku — Maximální délka týdenní pracovní doby“	6
2016/C 068/08	Věc C-239/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Liège – Belgie) – Abdoulaye Amadou Tall v. Centre public d'action sociale de Huy „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Směrnice 2005/85/ES — Minimální normy pro řízení v členských státech o přiznávání a odmítání postavení uprchlíka — Článek 39 — Právo na účinný opravný prostředek — Opakované žádosti o azyl — Absence odkladného účinku u opravného prostředku proti rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu dále neposuzovat následnou žádost o azyl — Sociální ochrana — Listina základních práv Evropské unie — Článek 19 odst. 2 — Článek 47“	6
2016/C 068/09	Spojené věci C-250/14 a C-289/14: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Air France-KLM, dříve Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, dříve Brit Air (C-289/14) v. Ministère des Finances et des Comptes publics „DPH — Uskutečnění zdanitelného plnění a vznik daňové povinnosti — Letecká doprava — Koupená, ale nevyužitá letenka — Poskytování přepravní služby — Vystavení letenky — Okamžik odvedení daně“	7
2016/C 068/10	Věc C-293/14: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Gebhart Hiebler v. Walter Schlagbauer „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2006/123/ES — Věcná působnost — Činnosti spjaté s výkonem veřejné moci — Povolání kominíka — Úkoly spadající do oblasti, požárního dohledu — Územní omezení živnostenského oprávnění — Služba obecného hospodářského zájmu — Nezbytnost — Proporcionalita“	8
2016/C 068/11	Věc C-297/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Rüdiger Hobohm v. Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv — Článek 15 odst. 1 písm. c) a čl. 16 odst. 1 — Pojem ‚profesionální nebo podnikatelská činnost, která je zaměřena na členský stát bydliště spotřebitele‘ — Příkazní smlouva, která slouží k uskutečnění hospodářského cíle sledovaného prostřednictvím jiné smlouvy předtím uzavřené v rámci činnosti podnikatele ‚zaměřené‘ na členský stát bydliště spotřebitele — Úzká spojitost“	9

2016/C 068/12	Věc C-300/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Imtech Marine Belgium NV v. Radio Hellenic SA „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 805/2004 — Evropský exekuční titul pro nesporné nároky — Podmínky potvrzení — Práva dlužníka — Přezkum rozhodnutí“	9
2016/C 068/13	Věc C-330/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – Gergely Szemerey v. Miniszterelnökséget vezető miniszter, který vstoupil do práv Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve „Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Opatření na podporu rozvoje venkova — Agroenvironmentální platby — Nařízení (ES) č. 1122/2009 — Články 23 a 58 — Nařízení (ES) č. 1698/2005 — Nařízení (ES) č. 1975/2006 — Podpora na pěstování vzácného rostlinného druhu — Žádost o zaplacení — Obsah — Požadavek osvědčení — Sankce v případě nepředložení“	10
2016/C 068/14	Věc C-333/14: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Session (Scotland) – Spojené království) – Scotch Whisky Association a další v. The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland „Řízení o předběžné otázce — Společná organizace trhů se zemědělskými produkty — Nařízení (EU) č. 1308/2013 — Volný pohyb zboží — Článek 34 SFEU — Množství omezení — Opatření s rovnocenným účinkem — Minimální cena alkoholických nápojů stanovená na základě množství alkoholu ve výrobku — Odůvodnění — Článek 36 SFEU — Ochrana zdraví a života lidí — Posouzení vnitrostátním soudem“	11
2016/C 068/15	Věc C-342/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – X-Steuerberatungsgesellschaft v. Finanzamt Hannover-Nord „Řízení o předběžné otázce — Uznávání odborných kvalifikací — Směrnice 2005/36/ES — Článek 5 — Volný pohyb služeb — Směrnice 2006/123/ES — Články 16 a 17, bod 6 — Článek 56 SFEU — Společnost poskytující daňové poradenství usazená v jednom členském státě a poskytující služby v jiném členském státě — Právní úprava členského státu vyžadující evidenci a uznávání společností poskytujících daňové poradenství“	12
2016/C 068/16	Věc C-371/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – APEX GmbH Internationale Spedition v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt „Řízení o předběžné otázce — Obchodní politika — Dumping — Neplnitelné plynové kapesní kamínkové zapalovače — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 11 odst. 2 — Pozbytí platnosti — Článek 13 — Obcházení — Prováděcí nařízení (EU) č. 260/2013 — Platnost — Rozšíření antidumpingového cla v okamžiku, kdy nařízení, jímž bylo uloženo, nebylo již v platnosti — Změna obchodních toků“	13
2016/C 068/17	Věc C-388/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln – Německo) – Timac Agro Deutschland GmbH v. Finanzamt Sankt Augustin „Řízení o předběžné otázce — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Svoboda usazování — Stálá provozovna-nerezident — Zamezení dvojímu zdanění osvobozením příjmu stálé provozovny-nerezidenta od daně — Zohlednění ztrát takové stálé provozovny — Opětovné zahrnutí dříve odečtených ztrát v případě převodu stálé provozovny- nerezidenta — Konečné ztráty“	14
2016/C 068/18	Věc C-402/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Dioikitiko Efeteio Athinon – Řecko) – Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE v. Elliniko Dimosio „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb zboží — Daňová ustanovení — Vnitrostátní zdanění — Cla fiskální povahy — Poplatky s rovnocenným účinkem — Formality při přechodu hranice — Článek 30 SFEU — Článek 110 SFEU — Směrnice 92/12/EHS — Článek 3 odst. 3 — Směrnice 2008/118/ES — Článek 1 odst. 3 — Neprovedení do vnitrostátního práva — Přímý účinek — Výběr daně z automobilů v okamžiku jejich dovozu na území členského státu — Daň spojená s registrací vozidla a s jeho případným uvedením do provozu — Odmítnutí vrátit daň v případě, že nedojde k registraci vozidla“	15

2016/C 068/19	Věc C-407/14: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba – Španělsko) – María Auxiliadora Arjona Camacho v. Securitas Seguridad España SA „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2006/54/ES — Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání — Diskriminační propuštění — Článek 18 — Náhrada nebo vyrovnání skutečně utrpěné škody — Odrážející povaha — Článek 25 — Sankce — Represivní náhrada škody“	15
2016/C 068/20	Věc C-419/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – WebMindLicenses kft v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság „Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Články 2, 24, 43, 250 a 273 — Místo poskytnutí elektronicky poskytovaných služeb — Umělé stanovení tohoto místa prostřednictvím operace zbavené hospodářské podstaty — Zneužití práva — Nařízení (EU) č. 904/2010 — Listina základních práv Evropské unie — Články 7, 8, 41, 47 a 48, čl. 51 odst. 1 a čl. 52 odst. 1 a 3 — Právo na obhajobu — Právo být vyslechnut — Použití důkazů získaných v rámci souběžného a dosud neskončeného trestního řízení bez vědomí osoby povinné k dani ze strany daňového orgánu — Odposlechy telekomunikačních prostředků a zajištění elektronické pošty“	16
2016/C 068/21	Věc C-595/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. prosince 2015 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie „Žaloba na neplatnost — Nahrazení napadeného rozhodnutí během řízení — Předmět žaloby — Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Podrobení nové psychoaktivní látky kontrolním opatřením — Právní rámec použitelný po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost — Přechodná ustanovení — Konzultace Evropského parlamentu“	18
2016/C 068/22	Věc C-605/14: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu v. Pekka Komu, Jelena Komu „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Oblast působnosti — Výlučná příslušnost — Článek 22 bod 1 — Spor, jehož předmětem jsou věcná práva k nemovitostem — Pojem — Návrh na zrušení podílového spoluvlastnictví k nemovitostem prodejem“	18
2016/C 068/23	Věc C-58/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Německo) – Firma Theodor Pfister v. Landkreis Main-Spessart „Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Hygienické kontroly — Úřední kontroly krmiv a potravin — Financování kontrol — Poplatky za prohlídky souvisejícími s porážením — Nařízení (ES) č. 882/2004 — Směrnice 85/73/EHS — Možnost získání částky zahrnující skutečné náklady na poplatky za prohlídky, která přesahuje výši poplatků stanovených touto směrnicí“	19
2016/C 068/24	Věc C-580/14: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – Sandra Bitter, jakožto insolvenční správkyň společnosti Ziegelwerk Hörter GmbH v. Bundesrepublik Deutschland „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Pokuta za překročení emisí — Proporcionalita“	19
2016/C 068/25	Věc C-352/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. května 2015 Edwardem Gujou proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 14. dubna 2015 ve věci T-823/14, Guja v. Polsko	20
2016/C 068/26	Věc C-357/15: Žaloba podaná dne 10. července 2015 – Evropská komise v. Slovinská republika	20

2016/C 068/27	Věc C-614/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Craiova (Rumunsko) dne 20. listopadu 2015 – Rodica Popescu v. Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj	21
2016/C 068/28	Věc C-631/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Španělsko) dne 27. listopadu 2015 – Carlos Álvarez Santirso v. Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias	21
2016/C 068/29	Věc C-632/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 30. listopadu 2015 – Costin Popescu v. Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor	22
2016/C 068/30	Věc C-642/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. prosince 2015 Tonim Klementem proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 24. září 2015 ve věci T-211/14, Toni Klement v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	22
2016/C 068/31	Věc C-668/15: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 14. prosince 2015 – Jyske Finans A/S v. Ligebehandlingsnævnet jednající jménem Ismara Huskice	23
2016/C 068/32	Věc C-687/15: Žaloba podaná dne 17. prosince 2015 – Evropská komise v. Rada Evropské unie	24

Tribunál

2016/C 068/33	Věc T-512/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 10. prosince 2015 – Front Polisario v. Rada „Vnější vztahy — Dohoda ve formě výměny dopisů mezi Unií a Marokem — Vzájemná liberalizace pro zemědělské produkty, zpracované zemědělské produkty, ryby a produkty rybolovu — Použití dohody na Západní Saharu — Front Polisario — Žaloba na neplatnost — Procesní způsobilost — Bezprostřední a osobní dotčení — Přípustnost — Soulad s mezinárodním právem — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu“	26
2016/C 068/34	Věc T-379/14: Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2015 – Universal Music v. OHIM – Yello Strom (Yellow Lounge) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	26
2016/C 068/35	Věc T-534/14: Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2015 – Murnauer Markenvertrieb v. OHIM – Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	27
2016/C 068/36	Věc T-850/14: Usnesení Tribunálu ze dne 18. prosince 2015 – CompuGroup Medical v. OHIM – Schatteiner (SAM) „Žaloba na neplatnost — Ochranná známka Společenství — Lhůta k podání žaloby — Počátek běhu lhůty — Doručení rozhodnutí odvolacího senátu na elektronický účet zástupce žalobkyně u OHIM — Opožděnost — Neexistence případu vyšší moci nebo náhody — Zjevná nepřipustnost“	28
2016/C 068/37	Věc T-357/15 P: Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2015 – Garcia Minguez v. Komise „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Přijímání zaměstnanců — Vnitřní výběrové řízení Komise na dočasné zaměstnance orgánu — Nepřipustění dočasného zaměstnance výkonné agentury — Článek 29 odst. 1 písm. b) služebního řádu — Zásada rovného zacházení — Kasační opravný prostředek po právní stránce zjevně zcela neopodstatněný“	28

2016/C 068/38	Věc T-627/15: Žaloba podaná dne 11. listopadu 2015 – Frame v. OHIM – Bianca-Moden (BIANCALUNA)	29
2016/C 068/39	Věc T-702/15: Žaloba podaná dne 3. prosince 2015 – BikeWorld v. Komise	30
2016/C 068/40	Věc T-704/15: Žaloba podaná dne 28. listopadu 2015 – Micula a další v. Komise	30
2016/C 068/41	Věc T-721/15: Žaloba podaná dne 9. prosince 2015 – BASF v. OHIM – Evonik Industries (DINCH)	32
2016/C 068/42	Věc T-724/15: Žaloba podaná dne 4. prosince 2015 – Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft v. Komise	33
2016/C 068/43	Věc T-725/15: Žaloba podaná dne 11. prosince 2015 – Chemtura Netherlands v. EFSA	33
2016/C 068/44	Věc T-731/15: Žaloba podaná dne 12. prosince 2015 – Klyuyev v. Rada	34
2016/C 068/45	Věc T-733/15: Žaloba podaná dne 16. prosince 2015 – Portugalská republika v. Komise	35
2016/C 068/46	Věc T-734/15 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. prosince 2015 Evropskou komisí proti rozsudku vydanému dne 6. října 2015 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-119/14, FE v. Komise	36
2016/C 068/47	Věc T-735/15: Žaloba podaná dne 18. prosince 2015 – The Art Company B & S v. OHIM – Manifatture Daddato a Laurora (SHOP ART)	37
2016/C 068/48	Věc T-741/15: Žaloba podaná dne 18. prosince 2015 – British Aggregates a další v. Komise	38
2016/C 068/49	Věc T-749/15: Žaloba podaná dne 21. prosince 2015 – Nausicaa Anadyomène a Banque d'Escompte v. ECB	39
2016/C 068/50	Věc T-751/15: Žaloba podaná dne 21. prosince 2015 – Contact Software v. Komise	39
2016/C 068/51	Věc T-752/15: Žaloba podaná dne 22. prosince 2015 – European Dynamics Luxembourg a Evropaíki Dynamiki v. Komise	40
2016/C 068/52	Věc T-757/15: Žaloba podaná dne 22. prosince 2015 – Facebook v. OHIM – Brand IP Licensing (lovebook)	41
2016/C 068/53	Věc T-758/15: Žaloba podaná dne 22. prosince 2015 – EDF Toruń v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)	42
2016/C 068/54	Věc T-761/15: Žaloba podaná dne 23. prosince 2015 – Sogepa v. Komise	43
2016/C 068/55	Věc T-764/15: Žaloba podaná dne 29. prosince 2015 – Deutsche Lufthansa v. Komise	43
2016/C 068/56	Věc T-765/15: Žaloba podaná dne 30. prosince 2015 – BelTechExport v. Rada	44

Soud pro veřejnou službu

2016/C 068/57	Věc F-143/15: Žaloba podaná dne 19. listopadu 2015 – ZZ v. Parlament	45
2016/C 068/58	Věc F-146/15: Žaloba podaná dne 27. listopadu 2015 – ZZ v. Parlament	45
2016/C 068/59	Věc F-147/15: Žaloba podaná dne 17. prosince 2015 – ZZ v. Parlament	46
2016/C 068/60	Věc F-149/15: Žaloba podaná dne 21. prosince 2015 – ZZ v. Komise	46
2016/C 068/61	Věc F-108/15: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 12. ledna 2016 – Vermoesen a Herkens v. Komise	47

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2016/C 068/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 59, 15.2.2016

Dřívější publikace

Úř. věst. C 48, 8.2.2016

Úř. věst. C 38, 1.2.2016

Úř. věst. C 27, 25.1.2016

Úř. věst. C 16, 18.1.2016

Úř. věst. C 7, 11.1.2016

Úř. věst. C 429, 21.12.2015

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgie) – Proximus SA, dříve Belgacom SA v. Commune d’Etterbeek

(Věc C-454/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/20/ES — Články 12 a 13 — Správní poplatky — Poplatek za práva na instalování zařízení — Oblast působnosti — Právní předpisy obce — Poplatek z antén pro mobilní telekomunikace“

(2016/C 068/02)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Proximus SA, dříve Belgacom SA

Žalovaná: Commune d’Etterbeek

Výrok

Články 12 a 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby byl takový poplatek, jako je poplatek ve věci v původním řízení, uložen každé fyzické nebo právnické osobě, jíž náleží věcné či užívací právo k anténě pro mobilní telekomunikace.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 26.10.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Namur – Belgie) – Proximus SA, dříve Belgacom SA, která do řízení vstoupila na místo původní žalobkyně Belgacom Mobile SA v. Province de Namur

(Věc C-517/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 97/13/ES — Články 4 a 11 — Směrnice 2002/20/ES — Článek 6 — Podmínky, které mohou být spojeny s obecným oprávněním a s právy na užívání rádiových frekvencí a čísel, a zvláštní povinnosti — Článek 13 — Poplatek za práva na instalování zařízení — Oblast působnosti — Právní předpisy provincie — Poplatek ze stožárů nebo zařízení pro vysílání a příjem v rámci sítě mobilních telekomunikací“

(2016/C 068/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Namur

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Proximus SA, dříve Belgacom SA, která do řízení vstoupila na místo původní žalobkyně Belgacom Mobile SA

Žalovaná: Province de Namur

Výrok

Články 6 a 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby byl takový poplatek, jako je poplatek ve věci v původním řízení, uložen fyzické nebo právnické osobě, která provozuje stožár nebo zařízení pro vysílání a příjem v rámci sítě mobilních telekomunikací.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 352, 30. 11. 2013

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) v. Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) a další (C-25/14), a Beaudout Père et Fils SARL v. Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire – CFTD a další (C-26/14)

(Spojené věci C-25/14 a C-26/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 56 SFEU — Volný pohyb služeb — Zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace — Povinnost transparentnosti — Použitelnost této povinnosti — Celostátní kolektivní smlouvy — Systém doplňkového sociálního zabezpečení k obecnému systému — Určení pojišťovacího subjektu, který je pověřen správou tohoto systému, sociálními partnery — Rozšíření tohoto systému na všechny zaměstnance a zaměstnavatele v dotčeném odvětví na základě ministerské vyhlášky — Časové omezení účinků rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce“

(2016/C 068/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Union des syndicats de l'immobilier (UNIS) (C-25/14), Beaudout Père et Fils SARL (C-26/14)

Odpůrci: Ministre du travail, de l'emploi, de la formation professionnelle et du dialogue social, Syndicat national des résidences de tourisme (SNRT) a další (C-25/14), Ministre du Travail, de l'Emploi et de la Formation professionnelle et du Dialogue social, Confédération nationale de la boulangerie et boulangerie-pâtisserie française, Fédération générale agro-alimentaire – CFDT a další (C-26/14)

Výrok

Povinnost transparentnosti, která vyplývá z článku 56 SFEU, brání tomu, aby členský stát rozšířil na všechny zaměstnavatele a zaměstnance v určitém odvětví kolektivní dohodu uzavřenou organizacemi zastupujícími zaměstnavatele a zaměstnance v rámci určitého odvětví, svěřující správu systému povinného doplňkového sociálního zabezpečení zřízeného ve prospěch zaměstnanců jedinému hospodářskému subjektu vybranému sociálními partnery, aniž vnitrostátní právní úprava stanoví odpovídající zveřejnění umožňující příslušnému veřejnému orgánu, aby v plném rozsahu zohlednil předložené informace týkající se existence výhodnější nabídky.

Účinky tohoto rozsudku se netýkají kolektivních dohod o určení jediného subjektu pro správu systému doplňkového sociálního zabezpečení, které veřejný orgán učinil závaznými pro všechny zaměstnavatele a zaměstnance v dotčeném odvětví před datem vyhlášení tohoto rozsudku, aniž jsou dotčeny žaloby k soudu podané před tímto datem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 85, 22.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 15. prosince 2015 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Spojené věci C-132/14 až C-136/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Nařízení (EU) č. 1385/2013 — Směrnice 2013/62/EU — Směrnice 2013/64/EU — Právní základ — Článek 349 SFEU — Nejvzdálenější regiony Evropské unie — Změna statusu Mayotte vůči Evropské unii“

(2016/C 068/05)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: I. Liukkonen, L. Visaggio a J. Rodrigues, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: R. Lyal, W. Mölls, D. Bianchi a D. Martin, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: A. Westerhof Löfflerová, E. Karlsson, F. Florindo Gijón a J. Czuczai, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Španělské království (zástupce: M. Sampol Pucurull, zmocněnec), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas a N. Rouam, zmocněnci), Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, B. Andrade Corre, M. Duarte a S. Marques, zmocněnci)

Výrok

1) Žaloby ve věcech C-132/14 až C-136/14 se zamítají.

- 2) Evropskému parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení Rady Evropské unie souvisejících s věcmi C-132/14 a C-136/14.
- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení Rady Evropské unie souvisejících s věcmi C-133/14 až C-135/14.
- 4) Španělské království, Francouzská republika a Portugalská republika ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 175, 10. 6. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Neptune Distribution SNC v. Ministre de l'Économie et des Finances

(Věc C-157/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 1924/2006 — Směrnice 2009/54/ES — Článek 11 odst. 1 a čl. 16 Listiny základních práv Evropské unie — Ochrana spotřebitele — Výživová a zdravotní tvrzení — Přírodní minerální vody — Obsah sodíku nebo soli — Výpočet — Chlorid sodný (jedlá sůl) nebo celkové množství sodíku — Svoboda projevu a informací — Svoboda podnikání“

(2016/C 068/06)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Neptune Distribution SNC

Žalovaný: Ministre de l'Économie et des Finances

Výrok

- 1) Článek 8 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 107/2008 ze dne 15. ledna 2008, ve spojení s přílohou tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že zakazuje používání tvrzení „s velmi nízkým obsahem sodíku/soli“ a jakékoli tvrzení mající pro spotřebitele pravděpodobně stejný význam, pokud jde o přírodní minerální vody a jiné vody.

Článek 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod ve spojení s přílohou III této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby obaly, etikety nebo reklama na přírodní minerální vody obsahovaly tvrzení nebo údaje, které mohou u spotřebitelů vyvolat dojem, že dotyčné vody mají nízký obsah sodíku nebo soli nebo jsou vhodné pro dietu s nízkým obsahem sodíku, protože celkový obsah sodíku ve všech chemických formách, v nichž se sodík vyskytuje, je roven či je vyšší než 20 mg/l.

- 2) Posouzení druhé otázky neodhalilo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2009/54 ve spojení s přílohou III této směrnice, jakož i s přílohou nařízení č. 1924/2006.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 16.6.2014.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 23. prosince 2015 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-180/14) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Denní doba odpočinku — Týdenní doba odpočinku — Maximální délka týdenní pracovní doby“

(2016/C 068/07)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Patakia a M. van Beek, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupci: A. Samoni-Rantou, N. Dafniou a S. Vodina, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že nezavedla maximální průměrnou týdenní pracovní dobu nepřekračující 48 hodin a nezajistila minimální dobu denního odpočinku ani rovnocennou náhradní dobu odpočinku bezprostředně následující po pracovní době, kterou má posledně zmíněná doba nahradit, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 3 a 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 16.6.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Liège – Belgie) – Abdoulaye Amadou Tall v. Centre public d'action sociale de Huy

(Věc C-239/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Směrnice 2005/85/ES — Minimální normy pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka — Článek 39 — Právo na účinný opravný prostředek — Opakované žádosti o azyl — Absence odkladného účinku u opravného prostředku proti rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu dále neposuzovat následnou žádost o azyl — Sociální ochrana — Listina základních práv Evropské unie — Článek 19 odst. 2 — Článek 47“

(2016/C 068/08)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobce: Abdoulaye Amadou Tall

Žalovaný: Centre public d'action sociale de Huy

za přítomnosti: Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Výrok

Článek 39 směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka, posuzovaný ve světle čl. 19 odst. 2 a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním právním předpisům, které oprávněnému prostředku proti takovému rozhodnutí dále neposuzovat následnou žádost o azyl, jako je rozhodnutí ve věci v původním řízení, nepřiznávají odkladný účinek.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 223, 14.7.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Air France-KLM, dříve Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, dříve Brit Air (C-289/14) v. Ministère des Finances et des Comptes publics

(Spojené věci C-250/14 a C-289/14) ⁽¹⁾

„DPH — Uskutečnění zdanitelného plnění a vznik daňové povinnosti — Letecká doprava — Koupená, ale nevyužitá letenka — Poskytování přepravní služby — Vystavení letenky — Okamžik odvedení daně“

(2016/C 068/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Air France-KLM, dříve Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, dříve Brit Air (C-289/14)

Odpůrce: Ministère des Finances et des Comptes publics

Výrok

- 1) Článek 2 bod 1 a čl. 10 odst. 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 1999/59/ES ze dne 17. června 1999, poté směrnice Rady 2001/115/ES ze dne 20. prosince 2001, musí být vykládány v tom smyslu, že vystavení letenek leteckými společnostmi podléhá dani z přidané hodnoty, jestliže cestující nevyužili vystavené letenky a nemohou dosáhnout vrácení jejich ceny.
- 2) Článek 2 bod 1 a čl. 10 odst. 2 první a druhý pododstavec šesté směrnice 77/388, ve znění směrnice 1999/59, poté směrnice 2001/115, musí být vykládány v tom smyslu, že povinnost odvést daň z přidané hodnoty, která byla zaplacená při koupi letenky cestujícím, který ji nevyužil, vzniká v okamžiku přijetí platby za cenu letenky, ať již samotnou leteckou společností, třetí osobou jednající jejím jménem a na její účet nebo třetí osobou jednající vlastním jménem, avšak na účet letecké společnosti.

- 3) Článek 2 bod 1 a čl. 10 odst. 2 šesti směrnice 77/388, ve znění směrnice 1999/59, poté směrnice 2001/115, musí být vykládány v tom smyslu, že v případě, že třetí osoba prodává letenky letecké společnosti na její účet v rámci smlouvy o franšíze a za vystavené a propadlé letenky jí hradí paušální částku vypočítanou jako procentní podíl ročního obrátu realizovaného na odpovídajících leteckých linkách, je tato částka zdanitelná jakožto protiplnění za uvedené letenky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 253, 4.8.2014.
Úř. věst. C 261, 11.8.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Gebhart Hiebler v. Walter Schlagbauer

(Věc C-293/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2006/123/ES — Věcná působnost — Činnosti spjaté s výkonem veřejné moci — Povolání kominíka — Úkoly spadající do oblasti, požárního dohledu — Územní omezení živnostenského oprávnění — Služba obecného hospodářského zájmu — Nezbytnost — Proporcionalita“

(2016/C 068/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gebhart Hiebler

Žalovaný: Walter Schlagbauer

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu musí být vykládána v tom smyslu, že zahrnuje výkon takového povolání, jako je povolání kominíka dotčené ve věci v původním řízení, jako celku, přestože toto povolání zahrnuje nejen provádění soukromých hospodářských činností, ale i plnění úkolů spadajících do oblasti „požárního dohledu“.
- 2) Článek 10 odst. 4 a čl. 15 odst. 1, čl. 15 odst. 2 písm. a) a čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/123 musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která omezuje povolení k výkonu povolání kominíka jako celku na určitou zeměpisnou oblast, jestliže tato právní úprava nesleduje soudržným a systematickým způsobem dosažení cíle ochrany veřejného zdraví, ověření čehož přísluší předkládajícímu soudu.
- 3) Článek 15 odst. 4 směrnice 2006/123 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě, pokud je třeba úkoly spadající do oblasti „požárního dohledu“ kvalifikovat jako úkoly související se službou obecného hospodářského zájmu, jestliže je stanovené územní omezení nezbytné a přiměřené vzhledem k výkonu těchto úkolů za hospodářsky životaschopných podmínek. Provedení takového posouzení přísluší předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 8. 9. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Rüdiger Hobohm v. Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

(Věc C-297/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv — Článek 15 odst. 1 písm. c) a čl. 16 odst. 1 — Pojem ‚profesionální nebo podnikatelská činnost, která je zaměřena na členský stát bydliště spotřebitele‘ — Příkazní smlouva, která slouží k uskutečnění hospodářského cíle sledovaného prostřednictvím jiné smlouvy předtím uzavřené v rámci činnosti podnikatele ‚zaměřené‘ na členský stát bydliště spotřebitele — Úzká spojitost“

(2016/C 068/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Rüdiger Hobohm

Žalovaní: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik, Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Výrok

Článek 15 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech v rozsahu, v němž se vztahuje na smlouvou uzavřenou v rámci profesionální nebo podnikatelské činnosti „zaměřené“ profesionálem na členský stát bydliště spotřebitele, ve spojení s čl. 16 odst. 1 uvedeného nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že se může vztahovat na smlouvu uzavřenou mezi spotřebitelem a profesionálem, která sama o sobě nespadá do oblasti profesionální nebo podnikatelské činnosti „zaměřené“ uvedeným profesionálem na členský stát bydliště spotřebitele, avšak vykazuje úzkou spojitost se smlouvou dříve uzavřenou mezi stejnými smluvními stranami v rámci uvedené činnosti. Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda jsou dány skutečnosti zakládající uvedenou spojitost, zejména právní či faktická totožnost smluvních stran obou uvedených smluv, totožnost hospodářského cíle sledovaného uvedenými smlouvami týkajícími téhož konkrétního předmětu a doplňkovost druhé smlouvy vůči první smlouvě v tom, že umožňuje dosažení hospodářského cíle sledovaného posledně uvedenou smlouvou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 8.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Imtech Marine Belgium NV v. Radio Hellenic SA

(Věc C-300/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 805/2004 — Evropský exekuční titul pro nesporné nároky — Podmínky potvrzení — Práva dlužníka — Přezkum rozhodnutí“

(2016/C 068/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Imtech Marine Belgium NV

Žalovaná: Radio Hellenic SA

Výrok

- 1) Článek 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky, ve spojení s článkem 288 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že členským státům neukládá povinnost zavést ve vnitrostátním právním řádu přezkumné řízení ve smyslu uvedeného článku 19.
- 2) Článek 19 odst. 1 nařízení č. 805/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby rozhodnutí vydané pro zmeškání potvrdil jako evropský exekuční titul, se soud, kterému byl takový návrh předložen, musí ujistit, že mu vnitrostátní právo skutečně a bez výjimky umožňuje úplný přezkum takového rozhodnutí z právního i faktického hlediska v obou případech uvedených v daném ustanovení a že mu umožňuje prodloužit lhůty pro podání opravného prostředku proti rozhodnutí o nesporném nároku nejen v případě vyšší moci, ale rovněž v případě jiných výjimečných okolností nezávislých na vůli dlužníka, které posledně uvedenému zabránily v popření nároku.
- 3) Článek 6 nařízení č. 805/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že potvrzení rozhodnutí jako evropského exekučního titulu, které může být vydáno v kterémkoli okamžiku, musí být vyhrazeno soudci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 8.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – Gergely Szemerey v. Miniszterelnökséget vezető miniszter, který vstoupil do práv Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Věc C-330/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Opatření na podporu rozvoje venkova — Agroenvironmentální platby — Nařízení (ES) č. 1122/2009 — Články 23 a 58 — Nařízení (ES) č. 1698/2005 — Nařízení (ES) č. 1975/2006 — Podpora na pěstování vzácného rostlinného druhu — Žádost o zaplacení — Obsah — Požadavek osvědčení — Sankce v případě nepředložení“

(2016/C 068/13)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gergely Szemerey

Žalovaný: Miniszterelnökséget vezető miniszter, který vstoupil do práv Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Výrok

- 1) Článek 23 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína, vykládaný ve spojení s nařízením Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), ve znění nařízení Rady (ES) č. 473/2009 ze dne 25. května 2009, a s nařízením Komise (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova, ve znění nařízení Komise (ES) č. 484/2009 ze dne 9. června 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, vyžadovala, aby žadatel o agroenvironmentální podporu předložil platební agentuře současně se svou žádostí o podporu osvědčení o vzácném rostlinném druhu, na základě něhož mu vzniká právo na vyplacení této podpory, za podmínky, že tato právní úprava umožnila dotčeným subjektům, aby za přiměřených podmínek splnily požadavky této právní úpravy, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 2) Článek 58 třetí pododstavec nařízení č. 1122/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že sankce stanovená v tomto ustanovení se nepoužije na žadatele o agroenvironmentální podporu, který ke své žádosti o podporu nepřiloží takový doklad, jako je osvědčení dotčené ve věci v původním řízení, na základě něhož mu vzniká právo na vyplacení této podpory. Článek 23 odst. 1 třetí pododstavec tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že takové nepředložení v zásadě způsobuje nepřipustnost žádosti o platbu agroenvironmentální podpory.

(¹) Úř. věst. C 303, 8.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Session (Scotland) – Spojené království) – Scotch Whisky Association a další v. The Lord Advocate, The Advocate General for Scotland

(Věc C-333/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Společná organizace trhů se zemědělskými produkty — Nařízení (EU) č. 1308/2013 — Volný pohyb zboží — Článek 34 SFEU — Množstevní omezení — Opatření s rovnocenným účinkem — Minimální cena alkoholických nápojů stanovená na základě množství alkoholu ve výrobku — Odůvodnění — Článek 36 SFEU — Ochrana zdraví a života lidí — Posouzení vnitrostátním soudem“

(2016/C 068/14)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Session (Scotland)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Scotch Whisky Association, spiritsEUROPE a Comité de la Communauté économique européenne des Industries et du Commerce des Vins, Vins aromatisés, Vins mousseux, Vins de liqueur et autres Produits de la Vigne (CEEV)

Žalovaní: The Lord Advocate a The Advocate General for Scotland

Výrok

- 1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, nebrání takovému vnitrostátnímu opatření, jaké je dotčeno ve věci v původním řízení a které pro maloobchodní prodej vína zavádí minimální cenu za jednotku alkoholu, pokud toto opatření je skutečně způsobilé k dosažení cíle ochrany zdraví a života lidí a pokud při zohlednění cílů společné zemědělské politiky, jakož i řádného fungování společné organizace zemědělských trhů nepřekračuje meze toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle ochrany zdraví a života lidí.
- 2) Články 34 SFEU a 36 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát při plnění cíle ochrany zdraví a života lidí prostřednictvím zvýšení ceny konzumace alkoholu přijal takovou právní úpravu, jaká je dotčena ve věci v původním řízení a která zavádí minimální cenu za jednotku alkoholu pro maloobchodní prodej alkoholických nápojů, namísto opatření méně omezujícího obchod a hospodářskou soutěž uvnitř Evropské unie, například zvýšení spotřebních daní. Předkládajícímu soudu přísluší, aby na základě podrobné analýzy veškerých relevantních poznatků ve věci, o níž rozhoduje, ověřil, zda je tomu skutečně tak. Pouhá okolnost, že posledně uvedené opatření může přinést dodatečné výhody a více přispět k dosažení cíle boje proti nadměrné konzumaci alkoholu, nemůže představovat důvod pro jeho odmítnutí.
- 3) Článek 36 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že při posuzování vnitrostátní právní úpravy z pohledu jejího odůvodnění týkajícího se ochrany zdraví a života lidí ve smyslu uvedeného článku musí vnitrostátní soud provést objektivní posouzení, zda důkazy předložené dotyčným členským státem umožňují se rozumně domnívat, že zvolené prostředky jsou způsobilé dosáhnout sledovaných cílů, a zda by bylo možné uvedených cílů dosáhnout pomocí opatření méně omezujících volný pohyb zboží a společnou organizaci zemědělských trhů.
- 4) Článek 36 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že přezkum proporcionality takového vnitrostátního opatření, jakým je opatření dotčené ve věci v původním řízení, není omezen pouze na informace, důkazy a jiné písemnosti, které měl vnitrostátní zákonodárce k dispozici při přijetí daného opatření. Za okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, musí k přezkumu slučitelnosti uvedeného opatření s unijním právem dojít na základě informací, důkazů nebo jiných relevantních písemností, jež má vnitrostátní soud k dispozici v okamžiku, k němuž rozhoduje, a to za podmínek stanovených jeho vnitrostátním právem.

(¹) Úř. věst. C 339, 29.9.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – X-Steuerberatungsgesellschaft v. Finanzamt Hannover-Nord

(Věc C-342/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Uznávání odborných kvalifikací — Směrnice 2005/36/ES — Článek 5 — Volný pohyb služeb — Směrnice 2006/123/ES — Články 16 a 17, bod 6 — Článek 56 SFEU — Společnost poskytující daňové poradenství usazená v jednom členském státě a poskytující služby v jiném členském státě — Právní úprava členského státu vyžadující evidenci a uznávání společností poskytujících daňové poradenství“

(2016/C 068/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: X-Steuerberatungsgesellschaft

Žalovaný: Finanzamt Hannover-Nord

Výrok

Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání první úpravě členského státu, která vymezuje podmínky pro výkon profesního daňového poradenství a omezuje volný pohyb služeb poskytovaných společnostmi poskytující daňové poradenství, jež byla založena v souladu s právními předpisy jiného členského státu, kde je usazena, a v tomto jiném členském státě, kde není činnost daňových poradců regulována, připravuje daňové přiznání pro příjemce v prvním členském státě a předkládá ho finančnímu úřadu tohoto prvního státu, a odpovídajícím způsobem neuznává a řádně nezohledňuje kvalifikaci, kterou uvedená společnost či fyzické osoby poskytující za ni daňové poradenství získaly v jiných členských státech.

(¹) Úř. věst. C 372, 20.10.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – APEX GmbH Internationale Spedition v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Věc C-371/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Obchodní politika — Dumping — Neplnitelné plynové kapesní kamínkové zapalovače — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 11 odst. 2 — Pozbytí platnosti — Článek 13 — Obcházení — Prováděcí nařízení (EU) č. 260/2013 — Platnost — Rozšíření antidumpingového cla v okamžiku, kdy nařízení, jímž bylo uloženo, nebylo již v platnosti — Změna obchodních toků“

(2016/C 068/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: APEX GmbH Internationale Spedition

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Výrok

Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 260/2013 ze dne 18. března 2013, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 1458/2007 z dovozu neplnitelných plynových kapesních kamínkových zapalovačů pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz neplnitelných plynových kapesních kamínkových zapalovačů zasílaných z Vietnamské socialistické republiky bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Vietnamu, či nikoli, je neplatné.

(¹) Úř. věst. C 372, 20. 10. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Köln – Německo) – Timac Agro Deutschland GmbH v. Finanzamt Sankt Augustin

(Věc C-388/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Svoboda usazování — Stálá provozovna-nerezident — Zamezení dvojímu zdanění osvobozením příjmů stálé provozovny-nerezidenta od daně — Zohlednění ztrát takové stálé provozovny — Opětovné zahrnutí dříve odečtených ztrát v případě převodu stálé provozovny- nerezidenta — Konečné ztráty“

(2016/C 068/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Timac Agro Deutschland GmbH

Žalovaný: Finanzamt Sankt Augustin

Výrok

- 1) Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému daňovému režimu členského státu, jako je režim, o němž se jedná ve věci v původním řízení, podle kterého v případě, že společnost-rezident převádí stálou provozovnu nacházející se v jiném členském státě na společnost-nerezidenta náležející do stejné skupiny jako prvně uvedená společnost, jsou dříve odečtené ztráty převáděné provozovny opět zahrnuty do zdanitelného výsledku hospodaření převádějící společnosti, pokud podle smlouvy o zamezení dvojímu zdanění jsou příjmy takové stálé provozovny v členském státě, ve kterém má sídlo společnost, již patřila tato provozovna, osvobozeny od daně.
- 2) Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému daňovému režimu členského státu, jako je režim, o němž se jedná ve věci v původním řízení, který v případě, že společnost-rezident převádí stálou provozovnu nacházející se v jiném členském státě na společnost-nerezidenta náležející do stejné skupiny jako prvně uvedená společnost, vylučuje možnost, aby při stanovení základu daně společnosti-rezidenta byly zohledněny ztráty převáděné provozovny, pokud podle smlouvy o zamezení dvojímu zdanění náleží výlučná pravomoc zdanit výsledky hospodaření této provozovny členskému státu jejího sídla.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 372, 20.10.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Dioikitiko Efeteio Athinon – Řecko) – Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE v. Elliniko Dimosio

(Věc C-402/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb zboží — Daňová ustanovení — Vnitrostátní zdanění — Cla fiskální povahy — Poplatky s rovnocenným účinkem — Formality při přechodu hranice — Článek 30 SFEU — Článek 110 SFEU — Směrnice 92/12/EHS — Článek 3 odst. 3 — Směrnice 2008/118/ES — Článek 1 odst. 3 — Neprovedení do vnitrostátního práva — Přímý účinek — Výběr daně z automobilů v okamžiku jejich dovozu na území členského státu — Daň spojená s registrací vozidla a s jeho případným uvedením do provozu — Odmítnutí vrátit daň v případě, že nedojde k registraci vozidla“

(2016/C 068/18)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Dioikitiko Efeteio Athinon

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE

Žalovaný: Elliniko Dimosio

Výrok

- 1) Článek 1 odst. 3 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že splňuje podmínky požadované k tomu, aby zakládal přímý účinek umožňující jednotlivcům dovolávat se jej před vnitrostátním soudem ve sporu s členským státem.
- 2) Článek 30 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové praxi členského státu, jako je praxe dotčená ve věci v původním řízení, podle které se daň z registrace vozidel vybraná při dovozu automobilů pocházejících z jiných členských států nevrací, třebaže dotčená vozidla, která v tomto členském státě nikdy nebyla zaregistrována, byla opětovně vyvezena do jiného členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 380, 27.10.2014.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba – Španělsko) – María Auxiliadora Arjona Camacho v. Securitas Seguridad España SA

(Věc C-407/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 2006/54/ES — Rovné zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání — Diskriminační propuštění — Článek 18 — Náhrada nebo vyrovnání skutečně utrpěné škody — Odrazující povaha — Článek 25 — Sankce — Represivní náhrada škody“

(2016/C 068/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: María Auxiliadora Arjona Camacho

Žalovaná: Securitas Seguridad España SA

Výrok

Článek 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání musí být vykládán v tom smyslu, že aby škoda utrpěná v důsledku diskriminace na základě pohlaví byla skutečně a účinně vyrovnána nebo nahrazena způsobem, který je odrazující a přiměřený, tento článek ukládá členským státům, které si zvolí peněžní formu, zavést do jejich vnitrostátních právních řádů za podmínek, které stanoví, opatření stanovující povinnost zaplatit poškozené osobě náhradu, jež plně zahrnuje utrpěnou újmu.

(¹) Úř. věst. C 409, 17.11.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – WebMindLicenses kft v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Věc C-419/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 2006/112/ES — Články 2, 24, 43, 250 a 273 — Místo poskytnutí elektronicky poskytovaných služeb — Umělé stanovení tohoto místa prostřednictvím operace zbavené hospodářské podstaty — Zneužití práva — Nařízení (EU) č. 904/2010 — Listina základních práv Evropské unie — Články 7, 8, 41, 47 a 48, čl. 51 odst. 1 a čl. 52 odst. 1 a 3 — Právo na obhajobu — Právo být vyslechnut — Použití důkazů získaných v rámci souběžného a dosud neschváleného trestního řízení bez vědomí osoby povinné k dani ze strany daňového orgánu — Odposlechy telekomunikačních prostředků a zajištění elektronické pošty“

(2016/C 068/20)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: WebMindLicenses kft

Žalovaná: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Výrok

1) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že pro posouzení, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti, jež jsou dány ve věci v původním řízení, licenční smlouva, jejímž předmětem je poskytnutí know-how umožňujícího provozování webové stránky, prostřednictvím které byly poskytovány interaktivní audiovizuální služby, uzavřená se společností usazenou v jiném členském státě, než na území kterého je usazena společnost, která poskytuje tuto licenci, vycházela ze zneužití práva s cílem využít toho, že sazba daně z přidané hodnoty vztahující se na tyto služby byla v tomto jiném členském státě nižší, nejsou skutečnosti, že statutární orgán a jediný akcionář posledně uvedené společnosti, byl tvůrcem tohoto know-how, že tato osoba ovlivňovala nebo kontrolovala rozvoj a využívání uvedeného know-how a poskytování služeb, které jsou na něm založeny, že řízení finančních operací, lidských zdrojů a technických prostředků nezbytných k poskytování uvedených služeb zajišťovali subdodavatelé, ani důvody, které mohly vést společnost poskytující licenci k tomu, že poskytla dotčené know-how společnosti usazené v tomto jiném členském státě místo toho, aby jej sama využívala, samy o sobě rozhodující.

Předkládající soud musí posoudit všechny okolnosti věci v původním řízení za účelem určení, zda tato smlouva představovala čistě vykonstruované plnění zakrývající skutečnost, že dotčená služba nebyla ve skutečnosti poskytována společností, která nabyla licenci, nýbrž společností, která licenci poskytla, a zejména zjistit, zda zřízení sídla ekonomické činnosti nebo stále provozovny společnosti, která nabyla licenci, nebylo skutečné nebo zda tato společnost neměla pro účely předmětné ekonomické činnosti odpovídající strukturu z hlediska prostor, lidských a technických zdrojů, či zda uvedená společnost nevykonávala tuto ekonomickou činnost svým jménem a na svůj účet a na svou odpovědnost a své riziko.

- 2) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že v případě zjištění zneužívající praktiky, která vedla k určení místa poskytnutí služeb v jiném členském státě, než ve kterém by bylo při neexistenci této zneužívající praktiky, skutečnost, že daň z přidané hodnoty byla odvedena v tomto jiném členském státě v souladu s jeho právními předpisy, nebrání tomu, aby došlo k dodatečnému vyměření této daně v členském státě místa, kde tyto služby byly skutečně poskytnuty.
- 3) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty musí být vykládáno v tom smyslu, že daňový orgán členského státu, který zkoumá vznik povinnosti odvést daň z přidané hodnoty u plnění, která již byla předmětem této daně v jiných členských státech, je povinen zaslat daňovým orgánům těchto jiných členských států žádost o spolupráci, pokud je taková žádost užitečná či dokonce nezbytná pro určení, zda v prvním členském státě vznikla daňová povinnost.
- 4) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání tomu, aby pro účely uplatnění čl. 4 odst. 3 SEU, článku 325 SFEU, článku 2, čl. 250 odst. 1 a článku 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty mohl daňový orgán za účelem prokázání existence zneužívající praktiky v oblasti daně z přidané hodnoty použít důkazy získané v rámci souběžného a dosud neskončeného trestního řízení bez vědomí osoby povinné k dani prostřednictvím například odposlechů telekomunikačních prostředků a zajištění elektronické pošty, pod podmínkou, že získáním těchto důkazů v rámci uvedeného trestního řízení a jejich použitím v rámci správního řízení nebyla porušena práva zaručená unijním právem.
- 5) Za takových okolností, jako jsou okolnosti, jež jsou dány ve věci v původním řízení, musí vnitrostátní soud, jenž přezkoumává legalitu rozhodnutí, kterým se dodatečně vyměřuje daň z přidané hodnoty, založeného na takovýchto důkazech, na základě článků 7 a 47 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie ověřit, zda odposlechy telekomunikačních prostředků a zajištění elektronické pošty představovaly vyšetřovací prostředky stanovené zákonem a nezbytné v rámci trestního řízení a zda použití důkazů získaných těmito způsoby uvedeným orgánem rovněž bylo povoleno zákonem a nezbytné. Kromě toho musí ověřit, zda osoba povinná k dani měla v souladu s obecnou zásadou dodržování práva na obhajobu v rámci správního řízení možnost mít k těmto důkazům přístup a být k nim vyslechnuta. Jestliže zjistí, že tato osoba povinná k dani tuto možnost neměla nebo že tyto důkazy byly získány v rámci trestního řízení nebo použity v rámci správního řízení v rozporu s článkem 7 Listiny základních práv Evropské unie, musí uvedený vnitrostátní soud tyto důkazy vyloučit a uvedené rozhodnutí zrušit, jestliže je v důsledku toho nepodložené. Tyto důkazy musí být vyloučeny i tehdy, pokud tento soud není oprávněn přezkoumat, že byly získány v rámci trestního řízení v souladu s unijním právem, nebo se nemůže alespoň ujistit, na základě kontroly již provedené trestním soudem v rámci sporného řízení, že byly získány v souladu s tímto právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 439, 8.12.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 23. prosince 2015 – Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Věc C-595/14) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Nahrazení napadeného rozhodnutí během řízení — Předmět žaloby — Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Podrobení nové psychoaktivní látky kontrolním opatřením — Právní rámec použitelný po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost — Přejícná ustanovení — Konzultace Evropského parlamentu“

(2016/C 068/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: F. Drexler, A. Caiola a M. Penčeva, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: K. Pleśniak a K. Michoel, zmocněnci)

Výrok

- 1) Prováděcí rozhodnutí Rady 2014/688/EU ze dne 25. září 2014 o podrobení látek 4-jod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl) fenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyklohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylenedioxy-py-rovaleron (MDPV) a 2-(3-methoxyfenyl)-2-(ethylamino)cyklohexanon (methoxetamin) kontrolním opatřením se zrušuje.
- 2) Účinky prováděcího rozhodnutí 2014/688 jsou zachovány v platnosti.
- 3) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 138, 27.4.2015.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus – Finsko) – Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu v. Pekka Komu, Jelena Komu

(Věc C-605/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Oblast působnosti — Výlučná příslušnost — Článek 22 bod 1 — Spor, jehož předmětem jsou věcná práva k nemovitostem — Pojem — Návrh na zrušení podílového spoluvlastnictví k nemovitostem prodejem“

(2016/C 068/22)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein oikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu

Odpůrci: Pekka Komu, Jelena Komu

Výrok

Článek 22 bod 1 první pododstavec nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že žaloba na zrušení podílového spoluvlastnictví k nemovitosti prostřednictvím prodeje, jehož provedením je pověřen zmocněnec, spadá do kategorie sporů, „jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem“ ve smyslu tohoto ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 81, 9.3.2015.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 23. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Německo) – Firma Theodor Pfister v. Landkreis Main-Spessart

(Věc C-58/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Hygienické kontroly — Úřední kontroly krmiv a potravin — Financování kontrol — Poplatky za prohlídky souvisejícími s porážením — Nařízení (ES) č. 882/2004 — Směrnice 85/73/EHS — Možnost získání částky zahrnující skutečné náklady na poplatky za prohlídky, která přesahuje výši poplatků stanovených touto směrnicí“

(2016/C 068/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Firma Theodor Pfister

Žalovaný: Landkreis Main-Spessart

Výrok

Článek 27 odst. 3 první pododstavec druhá věta nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že povoluje pro přechodné období roku 2007 vybírání poplatků souvisejících s prováděním inspekcí a kontrol zdravotní nezávadnosti masa umožňující pokrytí nákladů, které vznikají příslušnému orgánu ve smyslu směrnice Rady 85/73/EHS ze dne 29. ledna 1985 o financování veterinárních inspekcí a kontrol čerstvého masa a drůbežního masa ve znění směrnic 89/662/EHS, 90/425/EHS, 90/675/EHS a 91/496/EHS, ve znění směrnice Rady 97/79/ES ze dne 18. prosince 1997.

(¹) Úř. věst. C 171, 26.5.2015.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 17. prosince 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – Sandra Bitter, jakožto insolvenční správkyň společnosti Ziegelwerk Hörter GmbH v. Bundesrepublik Deutschland

(Věc C-580/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Pokuta za překročení emisí — Proporcionalita“

(2016/C 068/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sandra Bitter, jakožto insolvenční správkyně společnosti Ziegelwerk Höxter GmbH

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok

Přezkum položené otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být z hlediska zásady proporcionality dotčena platnost čl. 16 odst. 3 druhé věty směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, v rozsahu, v němž stanoví pokutu ve výši 100 eur za každou vypuštěnou tunu ekvivalentu oxidu uhličitého, pro kterou provozovatel nevyřadil povolenky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 96, 23. 3. 2015.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 12. května 2015 Edwardem Gujou proti usnesení Tribunálu
(druhého senátu) vydanému dne 14. dubna 2015 ve věci T-823/14, Guja v. Polsko**

(Věc C-352/15 P)

(2016/C 068/25)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Edward Guja (zástupce: M. Szczepara, advokát)

Další účastnice řízení: Polská republika

Usnesením Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2015 byl kasační opravný prostředek zamítnut.

Žaloba podaná dne 10. července 2015 – Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-357/15)

(2016/C 068/26)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Sanfrutos Cano, M. Heller, D. Kukovec, zmocněnci)

Žalovaná: Slovinská republika

Usnesením ze dne 29. října 2015 předseda Soudního dvora rozhodl, že se věc C-357/15 vyškrtává z rejstříku Soudního dvora a Slovinské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Craiova (Rumunsko) dne 20. listopadu 2015 – Rodica Popescu v. Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

(Věc C-614/15)

(2016/C 068/27)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Craiova

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Rodica Popescu

Odpůrce: Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

Předběžné otázky

- 1) Je skutečnost, že činnost zaměstnanců v oblasti veterinární hygieny, kteří jsou pověřeni specifickými úkoly kontroly, úzce souvisí s pokračováním činnosti takového druhu zařízení, jaký je uveden v bodě [5], dostatečným důvodem pro opakované uzavírání smluv na dobu určitou, odchýlně od obecných pravidel přijatých k provedení směrnice 70/1999 ⁽¹⁾?
- 2) Představuje zachování zvláštních ustanovení v právních předpisech, která umožňují opakované uzavírání pracovních smluv na takové období, jako je období uvedené výše, na dobu určitou v oblasti kontroly týkající se veterinární hygieny, porušení povinnosti státu při provedení směrnice 70/1999?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 4).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo (Španělsko) dne 27. listopadu 2015 – Carlos Álvarez Santirso v. Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

(Věc C-631/15)

(2016/C 068/28)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo de Oviedo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Carlos Álvarez Santirso

Žalovaný: Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

Předběžné otázky

Musí být ustanovení 4 rámcové dohody, na niž odkazuje směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o pracovních poměrech na dobu určitou ⁽¹⁾, vykládáno v tom smyslu, že brání takové regionální právní úpravě, jako je zákon Asturského knížectví č. 6/2009 ze dne 29. prosince 2009 o hodnocení pedagogických pracovníků a uplatňování pobídek, který v článku 2 stanoví, že podmínkou pro zařazení do plánu hodnocení (a potažmo pro pobírání souvisejících finančních pobídek) je postavení kariérního úředníka, což znamená, že dočasní úředníci jsou vyloučeni?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, 10.7.1999, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 30. listopadu 2015 – Costin Popescu v. Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmătriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmătriculare a Vehiculelor

(Věc C-632/15)

(2016/C 068/29)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Costin Popescu

Odpůrci: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmătriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmătriculare a Vehiculelor

Předběžná otázka

Umožňují ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES⁽¹⁾ Rumunsku, aby stanovilo povinnost vztahující se na řidiče mopedů, držitele úředního dokladu, který je před 19. lednem 2013 oprávněval řídit vozidlo na veřejných pozemních komunikacích, získat k zachování možnosti řídit mopedy i po tomto datu řidičský průkaz, a to na základě složení podobných zkoušek, jako jsou zkoušky stanovené pro jiná motorová vozidla?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 403, s. 18).

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. prosince 2015 Tonim Klementem proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 24. září 2015 ve věci T-211/14, Toni Klement v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-642/15 P)

(2016/C 068/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Toni Klement (zástupce: J. Weiser, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu vydaný dne 24. září 2015 ve věci T-211/14, a

— uložil žalovanému v prvním stupni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel tři důvody:

1. Je jednoznačné, že sporná ochranná známka byla používána výhradně s doplňujícím slovním prvkem „Bullerjan“. Navrhovatel uplatňuje zkreslení důkazů týkajících se posouzení rozlišovací způsobilosti doplněného prvku „Bullerjan“. Tribunál považoval rozlišovací způsobilosti doplněného prvku (pouze) za běžnou. Konstatování (pouze) běžné rozlišovací způsobilosti není podepřeno žádným existujícím důkazem, jelikož tyto důkazy neposkytují žádnou informaci o rozsahu, době trvání a intenzitě užívání slovního prvku „Bullerjan“, který je sám zapsán jako ochranná známka.
2. Navrhovatel dále uplatňuje druhý důvod kasačního opravného prostředku, založený na rozpornosti odůvodnění Tribunálu týkajícího se jeho konstatování vysoké rozlišovací způsobilosti sporné ochranné známky. V jím uváděných důvodech Tribunál na jedné straně tvrdí, že sporná ochranná známka má „neobvyklý tvar“, ale na druhé straně tvrdí, že jiní výrobci prodávají trouby velmi podobného tvaru. Další rozpor spočívá v konstatování Tribunálu, podle nichž má na jedné straně sporná ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost, bez ohledu na její případnou funkčnost, a na druhé straně není taková rozlišovací způsobilost zpochybněna velmi podobným tvarem jiných trub z důvodu, že tuto velkou podobnost lze vysvětlit snahou o dosažení určitého technického výsledku. Odůvodnění Tribunálu je tudíž rozporné ve dvou ohledech, a tedy stíženo nesprávnými právními posouzeními.
3. A konečně, navrhovatel uplatňuje třetí důvod kasačního opravného prostředku, založený na nesprávných právních posouzeních ovlivňujících v několika ohledech výklad a uplatnění čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení o ochranné známce Společenství⁽¹⁾. Zprv, při posuzování rozlišovací způsobilosti sporné ochranné známky, které vyžaduje čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení o ochranné známce Společenství, Tribunál nerespektoval judikaturu Soudního dvora týkající se posuzování této způsobilosti u třírozměrných ochranných známek. Na rozdíl od požadavků judikatury Soudního dvora Tribunál neprovedl nutné srovnání sporné ochranné známky s tvary trub obvyklými v daném odvětví. Mimoto Tribunál konstatoval, že případná funkční povaha tvaru sporné ochranné známky není relevantní pro účely posouzení její rozlišovací způsobilosti. Tribunál tak porušil zavedenou zásadu, podle níž je při posuzování rozlišovací způsobilosti třeba zohlednit veškeré relevantní faktory daného případu. A konečně, Tribunál nerespektoval judikaturu Soudního dvora o užívání způsobem umožňujícím zajistit zachování práv majitele zapsané ochranné známky, která představuje jeden z prvků kombinované ochranné známky. Tribunál tak měl za to, že pro ochrannou známku, která představuje část kombinované ochranné známky, je dostatečné, že je uznávána i jako označení původu. Tribunál tudíž nesplnil povinnost uloženou jasným zněním čl. 15 odst. 1 písm. a) o ochranné známce Společenství a judikaturou Soudního dvora, a sice vždy určit rovněž to, zda došlo ke změně rozlišovací způsobilosti zapsané ochranné známky. Toto Tribunál opomenul provést.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 14. prosince 2015 –
Jyske Finans A/S v. Ligebehandlingsnævnet jednající jménem Ismara Huskice**

(Věc C-668/15)

(2016/C 068/31)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalovaný v prvním stupni: Jyske Finans A/S

Žalobkyně v prvním stupni: Ligebehandlingsnævnet jednající jménem Ismara Huskice

Předběžné otázky

- 1) Musí být zákaz přímé diskriminace z důvodu etnického původu zakotvený v čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že brání takovému postupu, jako byl postup v projednávané věci, kdy se osobám nacházejícím se ve stejné situaci, které se nenarodily v severských zemích, některém členském státu, Švýcarsku či Lichtenštejnsku, dostává méně příznivého zacházení než osobám, které se narodily v severských zemích, některém členském státu, Švýcarsku či Lichtenštejnsku?
- 2) Je-li odpověď na první otázku záporná, vede takový postup k nepřímé diskriminaci z důvodu etnického původu ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice Rady 2000/43/ES v případě, že není objektivně odůvodněn legitimním cílem a prostředky k dosažení tohoto cíle nejsou přiměřené a nezbytné?
- 3) Je-li odpověď na druhou otázku kladná, může být takový postup v zásadě odůvodněn jako přiměřený a nezbytný pro účely opatření pro zesílenou hloubkovou kontrolu klienta upravených v článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu⁽²⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 180, s. 22; Zvl. vyd. 20/01, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 309, s. 15.

Žaloba podaná dne 17. prosince 2015 – Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-687/15)

(2016/C 068/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher, L. Nicolae, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit závěry Rady o Světové radiokomunikační konferenci 2015 (WRC-15) Mezinárodní telekomunikační unie (ITU) přijaté dne 26. října 2015 na 3419. zasedání Rady v Lucembursku;
- uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Touto žalobou se Komise domáhá zrušení „závěrů Rady o Světové radiokomunikační konferenci 2015 (WRC-15) Mezinárodní telekomunikační unie (ITU)“ přijaté dne 26. října 2015 na 3419. zasedání Rady v Lucembursku.
2. Žaloba je založena na jediném žalobním důvodu, a sice že Rada tím, že namísto rozhodnutí, jak navrhovala Komise, přijala závěry o Světové radiokomunikační konferenci 2015 (WRC-15) Mezinárodní telekomunikační unie (ITU), porušila čl. 218 odst. 9 SFEU, který se vztahuje na stanovení postoje, jenž má být jménem Unie zaujat na WRC-15.
3. V tomto ohledu Komise zaprvé tvrdí, že se čl. 218 odst. 9 SFEU vztahuje na postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v situaci, o jakou se jednalo, ve které má Evropská unie v dotyčné mezinárodní organizaci určité postavení, a sice člena sektoru, které jí v souladu s čl. 3 odst. 2 Ústavy ITU poskytuje určitá práva provádět činnosti v rámci této organizace.

4. Zadruhé Komise tvrdí, že revize Radiokomunikačního řádu, ve vztahu ke kterým Komise navrhovala stanovení postojů, jenž má být v souladu s čl. 218 odst. 9 SFEU zaujat, mají právní účinky ve smyslu tohoto ustanovení, a to jak v platném mezinárodním právním rámci, tak podle příslušných unijních pravidel.
 5. Zatřetí, pokud jde o ostatní podmínky pro uplatnění čl. 218 odst. 9 SFEU, Komise tvrdí, že i tyto byly v projednávaném případě splněny, jelikož orgány ITU jsou subjekty „zřízené dohodou“, a že akty, ve vztahu k nimž Komise navrhla stanovit postoje, který má být zaujat, „[nedoplňují] nebo [nepozměňují] institucionální rámec dohody“.
-

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 10. prosince 2015 – Front Polisario v. Rada

(Věc T-512/12) ⁽¹⁾

„Vnější vztahy — Dohoda ve formě výměny dopisů mezi Unií a Marokem — Vzájemná liberalizace pro zemědělské produkty, zpracované zemědělské produkty, ryby a produkty rybolovu — Použití dohody na Západní Saharu — Front Polisario — Žaloba na neplatnost — Procesní způsobilost — Bezprostřední a osobní dotčení — Přípustnost — Soulad s mezinárodním právem — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu“

(2016/C 068/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (zástupci: původně C. E. Hafiz a G. Devers, poté G. Devers, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupkyně: S. Kyriakopoulou, A. Westerhof Löfflerová a N. Rouam, zmocněnkyně)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: původně F. Castillo de la Torre, E. Paasivirta a D. Stefanov, poté F. Castillo de la Torre a E. Paasivirta, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2012/497/EU ze dne 8. března 2012 o uzavření Dohody ve formě výměny dopisů mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o vzájemných liberalizačních opatřeních pro zemědělské produkty, zpracované zemědělské produkty, ryby a produkty rybolovu, o změně Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé a o nahrazení jejích protokolů č. 1, 2 a 3 včetně příloh (Úř. věst. L 241, s. 2).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady 2012/497/EU ze dne 8. března 2012 o uzavření Dohody ve formě výměny dopisů mezi Evropskou unií a Marockým královstvím o vzájemných liberalizačních opatřeních pro zemědělské produkty, zpracované zemědělské produkty, ryby a produkty rybolovu, o změně Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé a o nahrazení jejích protokolů č. 1, 2 a 3 včetně příloh se zrušuje v rozsahu, v němž schvaluje použití této dohody na Západní Saharu.
- 2) Rada Evropské unie a Evropská komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Lidovou frontou osvobození Sakijat al-Hamra a Río de Oro (Front Polisario).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 23.2.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2015 – Universal Music v. OHIM – Yello Strom (Yellow Lounge)

(Věc T-379/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2016/C 068/34)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Universal Music GmbH (Berlín, Německo) (zástupce: M. Viehhus, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně G. Schneider, poté G. Schneider a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Yello Strom GmbH (Kolín, Německo) (zástupce: K. Gründig-Schnelle, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 20. března 2014 (věc R 274/2013-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Yello Strom GmbH a Universal Music GmbH

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodovat.
2. Společnosti Universal Music GmbH a Yello Strom GmbH ponесou vlastní náklady řízení a každé z nich se ukládá náhrada poloviny nákladů řízení vynaložených Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 292, 1.9.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2015 – Murnauer Markenvertrieb v. OHIM – Bach Flower Remedies (MURNAUERS Bachblüten)

(Věc T-534/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2016/C 068/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Egelsbach, Německo) (zástupci: F. Traub a D. Horst, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Spojené království) (zástupci: A. Renck a M. Petersen, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 5. května 2014 (věc R 2041/2012-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Murnauer Markenvertrieb GmbH a Bach Flower Remedies Ltd.

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.

2. Společnosti Murnauer Markenvertrieb GmbH a Bach Flower Remedies Ltd ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů vynaložených Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 6.10.2014.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. prosince 2015 – CompuGroup Medical v. OHIM – Schatteiner (SAM)

(Věc T-850/14)

„Žaloba na neplatnost — Ochranná známka Společenství — Lhůta k podání žaloby — Počátek běhu lhůty — Doručení rozhodnutí odvolacího senátu na elektronický účet zástupce žalobkyně u OHIM — Opožděnost — Neexistence případu vyšší moci nebo náhody — Zjevná nepřipustnost“

(2016/C 068/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CompuGroup Medical AG (Koblenz, Německo) (zástupce: B. Dix, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: H. Kunz, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Simon Schatteiner (Viedeň, Rakousko) (zástupci: F. Schulz a H. Pernez, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 23. července 2014 (věc R 818/2013-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Simonem Schatteinerem a společností CompuGroup Medical AG.

Výrok

1. Žaloba se odmítá.
2. Společnosti CompuGroup Medical AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. prosince 2015 – Garcia Minguez v. Komise

(Věc T-357/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Přijímání zaměstnanců — Vnitřní výběrové řízení Komise na dočasné zaměstnance orgánu — Nepřipuštění dočasného zaměstnance výkonné agentury — Článek 29 odst. 1 písm. b) služebního řádu — Zásada rovného zacházení — Kasační opravný prostředek po právní stránce zjevně zcela neopodstatněný“

(2016/C 068/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Maria Luisa Garcia Minguez (Brusel, Belgie) (zástupci: L. Ortiz Blanco a Á. Givaja Sanz, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: původně J. Currall, G. Gattinara a F. Simonetti, poté G. Gattinara a F. Simonetti, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 28. dubna 2015, Garcia Minguez v. Komise (F-72/14, Sb. VS, EU:F:2015:40), znějící na zrušení tohoto usnesení.

Výrok

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Marii Luise Garcia Minguez se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2015.

Žaloba podaná dne 11. listopadu 2015 – Frame v. OHIM – Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Věc T-627/15)

(2016/C 068/38)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Itálie) (zástupci: M. Borghese, R. Giordano a E. Montelione, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Německo)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Společenství „BIANCALUNA“ – Přihláška č. 11 251 808

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 7. srpna 2015, ve věci R 2952/2014-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a/nebo
- vrátil věc k rozhodnutí OHIM, aby bylo patřičně analyzováno nebezpečí záměny, se zohledněním výsledků důkazu užívání, který předložila Bianca Moden GmbH & Co. KG,
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení prvního stupně, jakož i tohoto řízení,
- podpůrně, změnil napadené rozhodnutí tak, aby byly zapsány tyto výrobky spadající do třídy 25: spodní prádlo, pyžama, trička, kalhotky, dámské spodní prádlo.

Dovolávané žalobní důvody

- Nesprávný výklad nařízení č. 207/2009, jelikož bylo vybráno jen jedno starší právo,

— Nesprávný výklad nařízení č. 207/2009 při posouzení nebezpečí záměny mezi srovnávanými označeními.

Žaloba podaná dne 3. prosince 2015 – BikeWorld v. Komise

(Věc T-702/15)

(2016/C 068/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BikeWorld GmbH (St. Ingbert, Německo) (zástupce: J. Jovy, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 1. října 2014 v rozsahu, v němž se týká žalobkyně,
- odložil výkon tohoto rozhodnutí směřujícího proti žalobkyni až do vydání rozhodnutí o této žalobě (článek 278 SFEU).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise C (2014) 3634 final ze dne 1. října 2014 o státní podpoře poskytnuté Německem ve prospěch Nürburgring (SA.31550 [2012/C] [ex 2012/NN]).

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně v zásadě následující žalobní důvody.

1. Žalobkyně již není totožná s účastníky řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí. Nemá tedy pasivní legitimaci.
2. Žalobkyně nebyla účastníkem řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí. Bylo tudíž porušeno její právo být vyslechnuta.
3. Současní společníci žalobkyně nemají vůbec nic společného s původními společníky/majiteli z období, kdy byly uděleny půjčky.
4. Rozhodnutí neumožňuje dosažení cíle vrácení, kterým je „zabránění konkurenčním výhodám jednotlivce“, protože žalobkyně nikomu nekonkuruje a nečiní tak již ani od okamžiku posledního udělení půjčky.
5. Žalobkyně jasně prohlásila, že je připravena provést likvidaci a zrušení společnosti, pokud to bude nutné k předejití hrozící platební neschopnosti, která by byla nevyhnutelná, pokud by musela uskutečnit jakoukoli platbu v rámci vrácení podpory.

Žaloba podaná dne 28. listopadu 2015 – Micula a další v. Komise

(Věc T-704/15)

(2016/C 068/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Viorel Micula (Oradea, Rumunsko), European Drinks SA (Ștei, Rumunsko), Rieni Drinks SA (Rieni, Rumunsko), Transilvania General Import-Export SRL (Oradea, Rumunsko), West Leasing International SRL (Pantasești, Rumunsko) (zástupci: J. Derenne, A. Dashwood, D. Vallindas, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2015/1470 ze dne 30. března 2015 o státní podpoře SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) poskytnuté Rumunskem – [Rozhodčí nález ve věci Micula v. Rumunsko ze dne 11. prosince 2013 (oznámeno pod číslem C(2015) 2112)] (Úř. věst. 2015 L 232, s. 43);
- podpůrně zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž:
 - i. je v něm Viorel Milica identifikován jako „podnik“, a tedy jako část údajně jedné hospodářské jednotky, která byla příjemcem podpory;
 - ii. je v něm příjemce podpory identifikován jako jedna hospodářská jednotka, kterou tvoří: Viorel Micula, Ioan Micula, S.C. European Food SA, S.C. Starmill S.R.L., S.C. Multipack European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Scandic Distilleries SA, Transilvania General Import-Export SRL, a
 - iii. se v jeho v čl. 2 odst. 2 stanoví, že Viorel Micula, Ioan Micula, S.C. European Food SA, S.C. Starmill S.R.L., S.C. Multipack, European Drinks SA, Rieni Drinks SA, Scandic Distilleries SA, Transilvania General Import-Export SRL a West Leasing SRL jsou považováni za společně a nerozdílně zodpovědné za vrácení státní podpory, kterou získal kterýkoli z nich,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nepříslušnosti a zneužití pravomoci. Komise tím, že nesprávně kvalifikovala výkon rozhodčího nálezu ICSID (dále jen „nález“) jako poskytnutí státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, uplatňuje pravomoc, které jí náleží v souvislosti se státní podporou, kterou poskytuje Rumunsko po jeho přistoupení do EU, retrospektivně na období před přistoupením. Komise zjevně nemá pravomoc jednat v souvislosti se státní podporou tímto způsobem. Přijetí rozhodnutí, které má zjevně takový cíl a účinek, dále představuje zneužití pravomoci.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU.
 - Zprvve v rozhodnutí není prokázána existence hospodářské výhody, protože se za neslučitelnou podporu považuje výkon/provedení nálezu. V této věci jsou splněny podmínky vyplývající z rozsudku Asteris (rozsudek ze dne 27. září 1998, Asteris a další, 106/87 až 120/87). Případná výhoda (quod non) předcházela přistoupení Rumunska do EU, a proto nespadá do působnosti pravidel EU o státní podpoře. Zadruhé v rozhodnutí není prokázána existence selektivity. Dvoustranná smlouva o investicích uzavřená mezi Rumunskem a Švédskem (dále jen „DSI“ – právní základ nálezu) vytváří systém obecné odpovědnosti, který se se stejným způsobem použije na každého investora. Zatřetí v tomto rozhodnutí není prokázáno, že dotčené opatření lze přičíst rumunskému státu. Rumunsko nemá žádnou posuzovací pravomoc, pokud jde o výkon nálezu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 351 SFEU a obecných právních zásad. Článek 351 SFEU chrání povinnosti, které Rumunsko přijalo na základě výkonu DSI se Švédskem v době, kdy šlo ještě o smlouvu mezi členským státem (Švédsko) a třetí zemí (Rumunskem), proti jakýmkoli případným účinkům pravidel EU o státní podpoře v období po přistoupení Rumunska.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání. Orgány EU aktivně podporovaly uzavírání DSI a vytvářely tak legitimní očekávání, že snaha o dodržování těchto smluv prostřednictvím rozhodčího řízení nebude například na základě pravidel o státní podpoře blokována.

5. Podpůrně pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že podpora by měla být považována za slučitelnou podporu. Dotčené vnitrostátní opatření, které bylo důvodem rozhodčího řízení a nálezů nebylo nikdy předmětem pravomocného rozhodnutí o neslučitelnosti. Bylo každopádně slučitelné s pravidly EU o státních podporách.
6. Podpůrně šestý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí nesprávně identifikuje příjemce údajné podpory. V tomto rozhodnutí se neprokázalo, že Viorel a Ioan Micula jsou součástí údajné jedné hospodářské jednotky, nebo, že v tomto případě jedna hospodářská jednotka existuje.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející, jimiž je rozhodnutí stíženo, pokud jde povinnost vrácení podpory. Jelikož jsou v rozhodnutí nesprávně identifikováni příjemci údajné podpory, nařizuje vrácení podpory jednotlivcům a podnikům, kteří nejsou příjemci údajné pomoci.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení podstatné formální náležitosti (práva být vyslechnut). Rozhodnutí o formálním zahájení vyšetřovací řízení neuvedlo žalobkyně European Drinks, Rieni Drinks, West Leasing a Transilvania General Import-Export.

Žaloba podaná dne 9. prosince 2015 – BASF v. OHIM – Evonik Industries (DINCH)

(Věc T-721/15)

(2016/C 068/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Německo) (zástupci: Rechtsanwälte A. Schulz a C. Onken)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Evonik Industries AG (Marl, Německo)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Společenství „DINCH“ – Ochranná známka Společenství č. 2 563 856

Řízení před OHIM: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 23. září 2015, ve věci R 2080/2014-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- změnil napadené rozhodnutí tak, že zamítá odvolání další účastnice řízení před odvolacím senátem;
- podpůrně zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 4. prosince 2015 – Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft v. Komise**(Věc T-724/15)**

(2016/C 068/42)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobce: Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e. V. (Mnichov, Německo) (zástupci: C. Bittner a N. Thies, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž
 - v článku 1 konstatuje, že státní podpora v souvislosti s kontrolami jakosti mléka prováděnými v Bavorsku v dotčených mlékárenských podnicích byla poskytnuta v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU a že je v období od 1. ledna 2007 neslučitelná s vnitřním trhem;
 - v člancích 2 až 4 nařizuje příjemcům vrácení této podpory a úroků;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 6295 final ze dne 18. září 2015 o státní podpoře poskytnuté Německem na kontroly jakosti mléka podle zákona o mléku a tucích SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 [2012/NN]).

Na podporu této žaloby uplatňuje žalobce šest žalobních důvodů, které jsou v podstatě totožné nebo obdobné jako důvody uplatňované ve věci T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns v. Komise.

Žaloba podaná dne 11. prosince 2015 – Chemtura Netherlands v. EFSA**(Věc T-725/15)**

(2016/C 068/43)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Chemtura Netherlands (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaný: Evropský úřad pro bezpečnost potravin

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- prohlásil její žalobu za přípustnou a opodstatněnou,
- zrušil rozhodnutí Evropského úřadu pro bezpečnost potravin („EFSA“) ze dne 10. prosince 2015 týkající se zveřejnění některých částí stanoviska EFSA k vzájemnému přezkumu v souvislosti s přezkumem schválení účinné látky diflubenzuron s ohledem na metabolit PCA, v souvislosti se kterým žalobkyně žádala důvěrné zacházení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, s. 1),
- uložil žalovanému náhradu všech nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení nařízení č. 1107/2009 a z porušení základního práva na ochranu obchodního tajemství
 - Žalobkyně zpochybňuje právní základ, na základě kterého žalovaný rozhodl, že má povinnost zveřejnit své stanovisko. I kdyby bylo zveřejnění stanoviska EFSA podle článku 21 nařízení č. 1107/2009 legitimní, žalovaný porušil článek 63 nařízení č. 1107/2009, když uveřejnil důvěrnou informaci.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení
 - Žalobkyně tvrdí, že žalovaný ve svém rozhodnutí vycházel z nepřesného pochopení skutkového stavu a souvisejícího vědního oboru, což vedlo k zjevně nesprávnému posouzení jejich žádosti o důvěrné zacházení.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základních zásad unijního práva: práva obhajoby a zásady řádné správy
 - Žalobkyně neměla možnost vyjádřit se k dokumentům, na jejichž základě bylo přijato stanovisko EFSA.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení vlastních povinností EFSA
 - Žalovaný ve svém posouzení nevycházel ze všech dostupných odborných důkazů, přestože jeho činnost má mít nejvyšší odbornou kvalitu.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení legitimních očekávání
 - Žalobkyně nadále vede jednání s Komisí a z korespondence Komise vyplývá, že v rámci procesu přezkumu ze strany Komise bude mít možnost vyjádřit se ke stanovisku EFSA. Tato její vyjádření by měla být vzata v úvahu před zveřejněním stanoviska EFSA.

Žaloba podaná dne 12. prosince 2015 – Klyuyev v. Rada

(Věc T-731/15)

(2016/C 068/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Sergiy Klyuyev (Doněck, Ukrajina) (zástupci: R. Gherson, Solicitor, B. Kennelly, Barrister, a T. Garner, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1781 ze dne 5. října 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině a prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/1777 ze dne 5. října 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, v rozsahu, v němž se týkají žalobce; a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Rada neurčila správný právní základ. Článek 29 SEU není správným právním základem pro napadené rozhodnutí, protože stížnost proti žalobci ho neidentifikovala jako osobu, která porušila právní stát nebo lidská práva na Ukrajině (ve smyslu čl. 21 odst. 2 SEU a článku 23 SEU). Jelikož rozhodnutí bylo neplatné, Rada nemohla vycházet z čl. 215 odst. 2 SFEU, aby napadené nařízení provedla. V době, kdy byla omezující opatření uložena, nebyla vůči žalobci vznesena žaloba v kontextu soudních řízení, že by jeho činnosti ohrožovaly právní stát nebo porušovaly lidská práva na Ukrajině. Omezující opatření ve skutečnosti podporují porušení práva ze strany ukrajinských orgánů při jejich zacházení se žalobcem.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že žalobce splnil kritéria pro zahrnutí do seznamu osob. Tvzení předložená Radě kanceláří státního zástupce byly velmi obecné a nebyly podloženy důkazy (tím méně „konkrétními“ důkazy) v rámci jakéhokoli soudního řízení proti žalobci. Žalobce poukázal na omyly ještě před uložením omezujících opatření, ale Rada nezískala odpovědi a nezbytné důkazy od ukrajinských orgánů. Rada pochybila tím, že tvrzení přijala bez jejich ověření, zejména kvůli tomu, že soudní řízení na Ukrajině nesplňuje evropské standardy.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Rada porušila právo žalobce na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu. Ve věci opětovného určení má Rada zvýšenou povinnost provést šetření u dožadujících orgánů a poskytnout informace dotčené osobě. Tato povinnost byla v tomto případě porušena.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Rada žalobci neposkytla dostatečné důvody pro jeho uvedení na seznamu. Tyto důvody nebyly dostatečně podrobné a přesné.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že Rada vážně porušila žalobcova základní práva na majetek a dobrou pověst. Omezující opatření byla uložena bez řádné ochrany, která by žalobci umožnila se řádně obrátit na Radu. Omezující opatření nejsou omezena na konkrétní majetek, který by měl představovat zpronevěřené veřejné prostředky či omezena na jen část prostředků, které měly být údajně zpronevěřeny.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že ačkoli má Rada pravdu, že kritéria pro určení se mohou rozšířit na jakákoli šetření, jež nesouvisí se soudním řízením, tato kritéria jsou nepřiměřená a protiprávní.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2015 – Portugalská republika v. Komise

(Věc T-733/15)

(2016/C 068/45)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a M. Figueiredo, zmocněnci, ve spolupráci s L. Silva Moraisem, advokátem)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise oznámené generálním sekretariátem Komise prostřednictvím dopisu SG-Greffe Greffe (2015) D1/11533 ze dne 12. října 2015 ⁽¹⁾,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Portugalská republika má za to, že výzva k zaplacení zaslaná generálním sekretariátem Komise prostřednictvím dopisu SG-Greffe (2015) D1/11533 ze dne 12. října 2015 je stížena následujícími vadami a musí tedy být zrušena:

1. Odůvodnění přijetí napadeného aktu je založeno na tom, že Komise si uzurpovala pravomoci, které patří do soudní sféry Unie, což představuje vadu spočívající v nedostatku pravomoci.
2. Akt vychází z umělého rozdělení účinků rozsudku Soudního dvora vyhlášeného ve věci Komise v. Portugalsko (C-76/13, EU:C:2014:2029) a porušuje tedy Smlouvy nebo právní předpis týkající se jejich provádění.
3. Akt Komise, který je předmětem této žaloby na neplatnost, porušuje zásadu překážky věci rozsouzené a i z tohoto důvodu porušuje Smlouvy nebo právní předpis týkající se jejich provádění.
4. Akt je protiprávní rovněž z důvodu porušení zásad právní jistoty, stability právních vztahů a ochrany legitimního očekávání, zakotvených unijním právem.
5. Akt porušuje zásadu zákazu dvojího trestu, která odporuje tomu, aby novým individuálním právním aktem bylo dosaženo toho, čeho nebylo dosaženo předtím prostřednictvím soudního rozhodnutí, což představuje vadu spočívající v porušení Smluv nebo právního předpisu týkajícího se jejich provádění.

⁽¹⁾ Rozhodnutí generálního ředitele Generálního ředitelství pro komunikační sítě, obsah a technologie (DG CONNECT), kterým se od Portugalské republiky požaduje zaplacení částky 580 000 eur jako penále za období od 25. června do 21. srpna 2014, o kterém rozhodl Soudní dvůr v rozsudku Komise v. Portugalsko (C-76/13, EU:C:2014:2029).

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. prosince 2015 Evropskou komisí proti rozsudku vydanému dne 6. října 2015 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-119/14, FE v. Komise

(Věc T-734/15 P)

(2016/C 068/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupce: F. Simonetti a G. Gattinara, zmocněnci)

Další účastnice řízení: FE (Lucemburk, Lucembursko)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 6. října 2015 ve věci F-119/14, FE v. Komise;
- zamítl žalobu podanou FE ve věci F-119/14 jako neopodstatněnou;

- rozhodl, že účastníci řízení ponесou vlastní náklady v tomto stupni řízení;
- uložil FE náhradu nákladů řízení před Soudem pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka tři důvody kasačního opravného prostředku.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z pochybení, kterých se dopustil Soud pro veřejnou službu, a ze zkrácení písemností ve spisu při výkladu a uplatnění podmínek přístupu týkajících se minimální praxe výběrovou komisí.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení v konstatování Soudu pro veřejnou službu, podle kterého se orgán oprávněný ke jmenování dopustil zjevně nesprávného posouzení.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení a několika případů porušení povinnosti uvést odůvodnění, kterých se dopustil Soud pro veřejnou službu, když Komisi uložil, aby žalobkyni v prvním stupni řízení zaplatila částku 10 000 eur.

Žaloba podaná dne 18. prosince 2015 – The Art Company B & S v. OHIM – Manifatture Daddato a Laurora (SHOP ART)

(Věc T-735/15)

(2016/C 068/47)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Art Company B & S, SA (Quel, Španělsko) (zástupci: L. Sánchez Calderón a J. Villamor Muguerza, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastníci v řízení před odvolacím senátem: Manifatture Daddato SpA (Barletta, Itálie), Sabina Laurora (Trani, Itálie)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatelky sporné ochranné známky: Další účastníci v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvky „SHOP ART“ – Přihláška č. 12 030 921

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 8. října 2015, ve věci R 3050/2014-1

Návrhové žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
-

Žaloba podaná dne 18. prosince 2015 – British Aggregates a další v. Komise**(Věc T-741/15)**

(2016/C 068/48)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobci: British Aggregates Association (Lanark, Spojené království), Tinney Quarries Ltd (St. Johnston, Irsko), MBC Quarries Ltd (Ballybofey, Irsko), Mac Sand Ltd (Stranorlar, Irsko) (zástupci: L. Van den Hende, lawyer, a A. White, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunal:

- nařídil zrušení rozhodnutí Komise ze dne 4. srpna 2014, zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie dne 25. září 2015, týkající se režimu podpory SA.18859 (11/C) (ex 65/10 NN), poskytnuté Spojeným královstvím – Osvobození od daně z kameniva v Severním Irsku;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že porušení článku 101 SFEU, a tudíž i článku 107 SFEU mohla být zpětně zhojena a tím by bylo osvobození od daně z kameniva v Severním Irsku uvedeno do souladu s vnitřním trhem.
2. Druhý žalobní důvod, jenž je uplatňován podpůrně k prvnímu žalobnímu důvodu, vychází z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že zpětné zhojení provedené Spojeným královstvím bylo slučitelné se zásadou efektivity a s právem na účinný procesní prostředek.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že osvobození od daně z kameniva v Severním Irsku bylo slučitelné s Pokyny Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí⁽¹⁾ (pokyny ke státní podpoře na ochranu životního prostředí z roku 2008) a tím čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Komise se konkrétně dopustila nesprávného posouzení, když konstatovala, že třetí část kritéria nezbytnosti podle pokynů ke státní podpoře na ochranu životního prostředí z roku 2008 byla splněna, zejména to, zda severoirské kamenolomy mohly či nemohly přenést daň z kameniva na zákazníky, aniž by to vedlo k významným slevám.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise ve skutečnosti neprovedla řádné a nestranné šetření, pokud jde o to, zda zpětné zhojení provedené Spojeným královstvím bylo slučitelné se zásadou efektivity a s právem na účinný procesní prostředek, a pokud jde o to, zda byla třetí část kritéria nezbytnosti podle pokynů ke státní podpoře na ochranu životního prostředí splněna.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise v souladu s článkem 296 SFEU neodůvodnila, proč bylo zpětné zhojení provedené Spojeným královstvím slučitelné se zásadou efektivity a právem na účinný procesní prostředek a proč byla třetí část kritéria nezbytnosti podle pokynů Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí z roku 2008 splněna.

⁽¹⁾ Pokyny Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí, Úř. věst. 2008, C 82, s. 1.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2015 – Nausicaa Anadyomène a Banque d'Escompte v. ECB**(Věc T-749/15)**

(2016/C 068/49)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Nausicaa Anadyomène SAS (Paříž, Francie) a Banque d'Escompte (Paříž) (zástupci: S. Rodrigues a A. Tymen, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou,

v důsledku toho,

- rozhodl, že žalovaná je odpovědná, ve smyslu článku 340 SFEU, za pochybení, kterých se dopustila v rámci své monetární politiky související s řeckými dluhovými cennými papíry,
- uložil žalované nahradit utrpěnou újmu, vyčíslenou předběžně na 10 901 448,38 eur v případě společnosti Nausicaa a na 239 058,84 eur v případě Banque d'Escompte,
- každopádně uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z dostatečně závažných porušení, kterých se ECB dopustila. Tento žalobní důvod se dělí na tři části:
 - První část se týká porušení zásady právní jistoty a zásady ochrany legitimního očekávání.
 - Druhá část se týká porušení zásady rovného zacházení a zásady nediskriminace, jakož i porušení článků 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
 - Třetí část se týká porušení zásady řádné správy, porušení článku 41 Listiny a porušení povinnosti řádné péče.
2. Druhý žalobní důvod vychází z újmy utrpěné žalobkyněmi a z příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním ECB a touto újmou.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2015 – Contact Software v. Komise**(Věc T-751/15)**

(2016/C 068/50)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Contact Software GmbH (Brémy, Německo) (zástupci: J.-M. Schultze, S. Pautke a C. Ehlenz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí C(2015) 7006 final ve věci AT.39846 – CONTACT/Dassault & PTC ze dne 9. října 2015;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí C(2015) 7006 final ve věci AT.39846 – CONTACT/Dassault & PTC ze dne 9. října 2015, kterým byla na základě čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 773/2004 ⁽¹⁾ zamítnuta stížnost žalobkyně ze dne 18. listopadu 2010.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: chybná definice relevantních trhů

Žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopouští právních pochybení, jakož i zjevně nesprávného posouzení při výkladu a použití článku 102 SFEU tím, že se nezabývá upozorněními a argumenty žalobkyně týkajícími se přesnějšího vymezení relevantních trhů, které by vymezily jednak na straně jedné vlastní trhy pro „Computer Aided Design“ (dále jen „CAD“)-Software nebo alespoň High-End-CAD-Software pro výrobce automobilů a dodavatele pro automobilový průmysl, který je specifický pro každého dodavatele, a dále na straně druhé trh informací o rozhraních pro CAD Software každého z dodavatelů.

2. Druhý žalobní důvod: porušení článku 102 SFEU

V této souvislosti se tvrdí, že žalovaná zjevně nesprávně vychází z dominantního postavení dotčeného podniku na trhu, které se opírá zejména o již uvedené nesprávné vymezení trhu.

3. Třetí žalobní důvod: porušení povinnosti uvést odůvodnění

V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že zamítnutí její stížnosti nebylo dostatečně odůvodněno.

4. Čtvrtý žalobní důvod: nesprávné diskreční posouzení

Čtvrtým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že závěr žalované, že v souladu se zájmem Společenství neexistovaly žádné dostatečné důvody pro další zabývání se možným porušením článku 102 SFEU, je zjevně nesprávný.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 123, s. 18).

Žaloba podaná dne 22. prosince 2015 – European Dynamics Luxembourg a Evropaíki Dynamikí v. Komise

(Věc T-752/15)

(2016/C 068/51)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dynamics Luxembourg SA (Lucemburk, Lucembursko) a Evropaíki Dynamikí – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: M. Sfýri a Ch. Dedede, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise, které jim bylo oznámeno dopisem ze dne 29. října 2015 pod referenčním číslem DIGIT/R/3/SDP/PT 5107460 (2015), kterým Komise zařadila na šesté místo nabídku žalobkyň týkající se jedné ze tří samostatných položek, konkrétně položky č. 3, v rámci otevřeného zadávacího řízení č. DIGIT/R3/PO/2015/0008 – STIS IV s názvem „Support and consulting services for technical informatics staff IV (STIS IV)“;
- uložil Komisi náhradu škody, která žalobkyním vznikla, pokud jde o příležitost, kterou ztratily, být zařazeny na první místo pro položku č. 3 v rámcové dohodě STIS IV; a
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle žalobkyň musí být napadené rozhodnutí zrušeno, neboť uvádí nedostatečné odůvodnění: i) týkající se posouzení technické nabídky; ii) týkající se důvodů, proč finanční nabídky úspěšných společností a konsorcií nebyly považovány za mimořádně nízké, a to i z důvodu, že Komise porušila smluvní dokumenty a unijní právo vzhledem k existenci zjevně nesprávných posouzení.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2015 – Facebook v. OHIM – Brand IP Licensing (lovebook)

(Věc T-757/15)

(2016/C 068/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Facebook, Inc. (Menlo Park, Spojené státy) (zástupci: M. Granado Carpenter a M. Polo Carreño, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: Brand IP Licensing Ltd (Road Town, Britské Panenské ostrovy)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Společenství „lovebook“ – Přihláška č. 9 926 577

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. září 2015, ve věci R 2028/2014-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil v rozsahu, v němž se jím ruší rozhodnutí námitkového oddělení, kterým bylo vyhověno námitce proti přihlášce ochranné známky Společenství č. No 9 926 577 LOVEBOOK na základě pravděpodobnosti záměny vzhledem k tomu, že dospělo k závěru, že podobnost označení je minimální ve srovnání s rozdíly, že celkové působení označení a jeho vnímání ze strany relevantní veřejnosti je takové, že si nejsou podobné, a že tomu tak je i v případě, že starší ochranné známky jsou odlišnější;

— uložil OHIM náhradu nákladů v řízení před Tribunálem.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2015 – EDF Toruń v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

(Věc T-758/15)

(2016/C 068/53)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: EDF Toruń SA (Toruń, Polsko) (zástupce: K. Sienkiewicz, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí č. SME(2015)4950 ze dne 3. listopadu 2015 vydané Evropskou agenturou pro chemické látky, jakož i fakturu pro účely DPH č. 10054011 ze dne 3. listopadu 2015, která se týká výběru správního poplatku za nesprávné uvedení velikosti podniku při oznamování do registru REACH;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku závaznosti doporučení Komise ze dne 6. května 2003, které se týká definice mikropodniků, malých a středních podniků (2003/361/ES) a nutnosti použít v tomto ohledu vnitrostátní právní úpravu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení ustanovení nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ⁽¹⁾, vzhledem ke skutečnosti, že agentura není oprávněna ukládat sankce entitám provádějícím oznámení do registru REACH.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality z důvodu stanovení správního poplatku, jehož částka je nepřiměřeně vysoká ve srovnání se zátěží vyžadovanou pro stanovení správné hodnoty podniku.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci při uložení poplatku na základě rozhodnutí 14/2015 správní rady Evropské agentury pro chemické látky, jelikož uvedené rozhodnutí není závazné.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení stanovením výše správního poplatku podle velikosti entity, která má poplatek hradit, pokud neexistují jakékoliv argumenty potvrzující správnost takového řešení.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ze dne 16. dubna 2008 o poplatcích a platbách Evropské agentury pro chemické látky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. 2008, L 107, s. 6).

Žaloba podaná dne 23. prosince 2015 – Sogepa v. Komise**(Věc T-761/15)**

(2016/C 068/54)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Société wallonne de gestion et de participations (Sogepa) (Lutych, Belgie) (zástupci: A. Lepière a H. Baeyens, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 3, 4, 5 a 6 rozhodnutí Evropské komise ze dne 31. července 2015 týkajícího se neoznámené státní podpory SA.34791 (2013/C) (ex 2012/NN) – Belgie – Podpora na záchranu podniku Val Saint-Lambert SA, a to v rozsahu, v němž bylo tímto rozhodnutím nařízeno navrácení částky státní podpory odpovídající dvojnásobku hospodářské výhody, z níž měl podnik Val Saint-Lambert ve skutečnosti prospěch;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod, podle nějž se Komise dopustila nesprávného právního posouzení v souvislosti s kvalifikací hospodářské výhody při poskytnutí úvěru podniku Val Saint-Lambert SA a v souvislosti s uložením povinnosti vrátit dvojnásobek hospodářské výhody příjemce.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2015 – Deutsche Lufthansa v. Komise**(Věc T-764/15)**

(2016/C 068/55)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Deutsche Lufthansa AG (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: A. Martin-Ehlers, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 1. října 2014 ve věci SA.32833 (2011/C) (ex 2011/NN) – Letiště Hahn;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně v podstatě následující důvody:

- procesní vada z důvodu neexistence dalšího projednání s žalobkyní v roce 2014,
- neúplný popis případu, přestože skutkový stav byl žalované v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí znám,

- nesprávné právní posouzení opatření ve prospěch dotčeného letiště v rozsahu, v němž určitá opatření nebyla klasifikována jako státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a jiná jako státní podpory slučitelné se společným trhem,
- nezohlednění skutečnosti, že všechny podpory ve prospěch dotčeného letiště uvedené v napadeném rozhodnutí byly v konečném důsledku poskytnuty společnosti Ryanair, jako nejdůležitějšímu uživateli tohoto letiště.

Žaloba podaná dne 30. prosince 2015 – BelTechExport v. Rada

(Věc T-765/15)

(2016/C 068/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: BelTechExport ZAO (Minsk, Bělorusko) (zástupci: J. Jerņeva a E. Koškins, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Rady (EU) 2015/1948 ze dne 29. října 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 765/2006 o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. L 284, s. 62), v rozsahu, v němž toto nařízení vztahuje použití omezujících opatření na žalobkyni, i když je toto použití dočasně pozastaveno,
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1957 ze dne 29. října 2015, kterým se mění rozhodnutí 2012/642/SZBP o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. L 284, s. 149), v rozsahu, v němž toto rozhodnutí vztahuje použití omezujících opatření na žalobkyni, i když je toto použití dočasně pozastaveno, a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené akty neposkytují dostatečné odůvodnění trvalého zapsání žalobkyně v dotčených přílohách, a z toho, že Rada nepostupovala v souladu s ustanoveními čl. 296 druhého pododstavce SFEU, která jí ukládají odůvodnit svá rozhodnutí.
 2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadené akty porušují právo na obhajobu a právo na spravedlivý proces, uvedené v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie a v člancích 6 a 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jelikož byly přijaty, aniž by žalobkyně měla možnost účinně uplatnit své právo na obhajobu, zejména právo být vyslechnuta a právo na řízení, v jehož rámci by se mohla účinně domáhat odstranění svého jména ze seznamu osob a subjektů, jichž se týkají omezující opatření.
 3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadené akty jsou stíženy zjevně nesprávnými posouzeními, jelikož jsou založeny na nesprávném předpokladu, podle něhož žalobkyně, jakožto významná běloruská společnost v odvětví výroby a vývozu zbraní, těží z režimu prezidenta Lukašenka.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že napadené akty porušují základní právo vlastnit majetek, zakotvené v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie a v článku 1 prvního protokolu k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, a z toho, že toto porušení není založeno na přesvědčivých důkazech, není odůvodněné a je nepřiměřené.
-

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Žaloba podaná dne 19. listopadu 2015 – ZZ v. Parlament

(Věc F-143/15)

(2016/C 068/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: A. Fombaron, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti žalobce směřující ke zrušení rozhodnutí o předčasném rozvázání jeho pracovní smlouvy s Evropským parlamentem.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ze dne 19. srpna 2015 o zamítnutí stížnosti podané na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropských společenství,
- zrušit rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 25. února 2015,
- zrušit rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 2. února 2015,
- uložit Evropskému parlamentu náhradu všech nákladů tohoto řízení.

Žaloba podaná dne 27. listopadu 2015 – ZZ v. Parlament

(Věc F-146/15)

(2016/C 068/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Parlamentu, kterým byla zamítnuta žádost o převod bodů za zásluhy z hodnotících posudků žalobce, které byly vyhotoveny od jeho povýšení do platové třídy AD 12.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 8. dubna 2015, kterým byla zamítnuta žádost o převod bodů za zásluhy z hodnotících posudků žalobce, které byly vyhotoveny od jeho povýšení do platové třídy AD 12;
- uložit Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 17. prosince 2015 – ZZ v. Parlament**(Věc F-147/15)**

(2016/C 068/59)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* ZZ (zástupkyně: M. Casado García-Hirschfeld, advokátka)*Žalovaný:* Evropský parlament**Předmět a popis sporu**

Zrušení rozhodnutí, kterým byla ukončena pracovní smlouva žalobkyně.

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí ze dne 24. února 2015;
- v případě potřeby zrušit zamítavé rozhodnutí ze dne 9. září 2015;
- uložit Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2015 – ZZ v. Komise**(Věc F-149/15)**

(2016/C 068/60)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* ZZ (zástupkyně: L. Levi, advokátka)*Žalovaná:* Evropská komise**Předmět a popis sporu**

Zrušení rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena sankce odložení postupu do vyššího platového stupně a povinnost nahradit škodu, která údajně vznikla Evropské unii, a návrh na náhradu údajně vzniklé nemajetkové újmy a náhradu za údajné poškození dobré pověsti.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí CMS 13-005 tripartitního OJ v rozsahu, v němž stanoví sankci odložení postupu do vyššího platového stupně na dobu 18 měsíců a náhradu škody ve výši 108 596,35 eur;
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí o zamítnutí stížnosti žalobce;
- podpůrně, snížit finanční sankci obsaženou v rozhodnutí CMS 13-005;
- uložit žalované náhradu nemajetkové újmy, která žalobci vznikla, a náhradu za poškození dobré pověsti žalobce, vyhodnocené na 20 000 eur;
- uložit žalované náhradu všech nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 12. ledna 2016 – Vermoesen a Herkens v. Komise**(Věc F-108/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 068/61)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 320, 28. 9. 2015, s. 54.

